

Giugno

1961

		c e c a	8r
	tutti i giorni, con una ripetizione		ei
	"Ověčka"		es
	soffia ogni giorno		es
	\ 33\		es
1	P.Ovečka	14' Una inquiesta sul concilio in Francia	in
2	P.Ovečka	Notizie dal mondo cattolico	es
3	P.Feřt P.Ovečka	Considerazione sul mistero dell'Eucaristia	es
4	P.Novotný, S.J.	Tentativi dell'unione dei cristiani	es
5	P.Ovečka	Notizie dal mondo cattolico	es
6	P.Novotný P.Ovečka	La Chiesa ortodossa Russa /I/	es
7	P.Ovečka	Il Re a la Regina dei Belgi dal Papa /SC 32/	es
8	P.Špidlík	La Giornata della santificazione del Clero	es
9	J.Vrba P.Ovečka	La devozione al SS. Cuore di Gesù /I/	es
10	P.Ovečka	Il Giubileo sacerdotale del Exmo Mons.Beran	es
11	Don Vrána P.Ovečka	Omelia per la Domenica	es
11	P.Novotný	Il Segretariato per la Unione dei Cristiani /SC	es
12	P.Ovečka	Notizie dal mondo cattolico	es
13	P.Novotný-Ovečka	La Chiesa ortodossa Russa /II/	es
14	P.Ovečka	Notizie dal mondo cattolico	es
15	P.Novotný	La Grande ouverture - Libro dei Giudici /Studi/	es
16J.Vrba	P.Ovečka	Devozione al SS.Cuore di Gesu /II/	es
17	P.Špidlík- P.Ovečka	Dialogo sul sonno, sulla preghiera ed altre cose	es

1961

anno

18	—	Concerto di musiche religiose
19	P.Ovečka	Notizie dal mondo cattolico
20	P.Špidlík P.Ovečka	Il Medio evo fu "oscuro"?
21	P.Novotný	Impresioni dal viaggio sul monte Athos
22	P.Novotný	Il IV Congresso di musica sacra /SC 33/
Monito della S.S.Congr..S.Officii
sullo studio delle scienze bibliche
23	P.Novotný	Notizie ed attualita religiose
24	P.Novotný	Per la festa di San Giovanni Battista
25		Concerto di musiche religiose
26	P.Novotný	Il Pont.Inst. di Musica Sacra /SC 30/
27	P.Novotný	Notizie dal mondo cattolico
28	P.Novotný	L'Arrivo di San Paolo a Roma
29		Concerto di musiche religiose
30	P.Novotný	Notizie dal mondo cattolico

RadioVaticana.cz
Ceská sekce Matikánského rozhlasu

12	P.Ovečka
13	P.Novotný-Ovečka
14	P.Ovečka
15	P.Novotný

Ústav pro studium totalitních režimů

Sv.Otec Jan 23. byl přítomen božítelovému průvodu římské diecéze. Od oltáře před Konstantinovým obloukem sv.Otec ~~poháněný~~ desetitíci věřících. Kterí sledovaly průvod a pak udělil svátostné požehnání. V průvodu kráčely kat.spolky mužů, kněží diecézní i řeholní, starosta města Říma s městskou radou a další osobnosti. V poledne sv.Otec z okna své soukromé pracovny udělil ap.požehnání velkému zástupu Římanů, poutníků a turistů. Předtím se s věřícími pomodlil Anděl Páně.

Německé církevní autority vyzvaly všechny automobilisty, aby v době, kdy se konají božítelové průvody, se vyvarovali ulic, kterými se procesí koná.

Dají tak najevo pochopení pro tuto prastarou náboženskou tradici. V Německu podobně jako v českých zemích průvod se zastaví u 4 oltářů.

V Paříži skončily práce zasedání Mezinárodní katolické kanceláře pro ochranu dětí. Ředitel kanceláře pro dospělé, které se připravují na křest v pařížské arcidiecézi abbé Coudreau ve svém referátě o zasedání pravil, že byla vyzvednuta nutnost ~~katolíků~~ ^{aby se} více zapojili do mezinárodního života, a aby přizpůsobili způsob práce okolnostem a vývoji doby ~~počítali~~ se všemi činiteli duchovními, pedagogickými a zákonodárnými. Závěrečnému zasedání byl přítomen arc.kard.Feltin: ve svém projevu vyzýval přítomné, aby pokračovali v práci o výchovu dítěte, které tvoří budoucnost společnosti.

Po první se sjedou do Říma administrátoři a ekonomové gen.kurií řádů a kongregací, seminářů, kolejí, škol a zástupci více než 20.000 komunit Itálie aby diskutovali o hlavních ^{ekonomického a finančního rázu} otázkách, které zajímají reh.společnosti a ústavy. Zasedáním bude předsedat kard.Cento; budou se konat v sjezdovém sále Římského veletržního paláce.

Více než 2500 jinochů a dívek z města Leopoldville v Kongu se zúčastnilo v neděli pouti k svatyni P.Marii v Kimuenza. Vyprošovali na P.Marii ochranu pro svou vlast, spolkovou konžskou republiku.

Nedostatek kněží přiměl 80letého mons.Františka Chicestera, jesuitu, býv. arcibiskupa v Salisbury v jižní Rhodesii, aby se vrátil do Afriky a pracoval v dzch.správě jako prostý misionář. Mons.Chicester se vzdal řízení diecéze r.1956 ze zdravotních důvodů.

Také tento rok Spolek belgických katolických mužů dal uvěřejnit úplný sez rozvrh, v které hodiny se slouží v kostelích v hlavních turistických a vý letnických střediscích mše svatá. Rozvrh byl uvěřejněn m.r. a veřejnos jej přijala s velkou vděčností.

Anketa o koncilu

Ve Francii uspořádali nedávno anketu o koncilu, která vzbudila velký zájem. Na dotazník odpovědělo několik set lidí z nejrůznějších kruhů: vysokoškolští profesoři, studenti, kněží, protestantští duchovní a dokonce i lidé nevěřící. Podáme krátce přehled odpovědí.

Někteří se bojí, že koncil přitáhne šrouby staré víry, na kterou jsme si už zvykli, tím že zavede mnoho novot; jiní nečekají od koncilu vůbec nic, pokud církev nedovolí spalování mrtvol, omezování početí atd. Většina odpovědí na anketu vážně, objektivně a osobně. *(málo úzkostí)*

První otázka zněla: Pro jaké důvody může nevěřící se zajímat o koncil? Odpovědi jsou různé, ale potud se shodují, že církev pochopení pro náboženský význam koncilu. Pro koncil jako historickou skutečnost mají zájem, a dokonce si jí dovedou i vážit. Nanejvýš ukazují pochopení pro úsilí Církve nabýt znova své evangelické čistoty. Také z politických důvodů se zajímají o nastávající sněm. Vidí v něm významný přínos k mezinárodnímu uválnění. Úsilí o jednotu by posílilo sílu Západu, tím že by se vytvořila jednotná fronta proti komunismu. Svazky, které váží Západ na politickém úrovni, by se ještě posílily náboženskou jednotou.

Nelze upřít, že mnoho nevěřících opravdu takto smýšlejí o Církvi a o Vatikánu. Kdyby však koncil a úsilí po jednotě neměly jiného cíle než tyto, které jsme vyjmenovali, pak bychom opravdu museli dívat se nedůvěrou na koncil. Svatý Otec Jan 23. výslově několikrát pravil, že koncil nemá nic jiného za cíl než ukázat lidem a zvláště odloučeným bratřím pravou tvář Církve v celé její kráse. Jakýkoliv jiný cíl by znamenal dopustit se zradě na vlastním poslání Církve.

Významná otázka ankety zněla takto: Jakým způsobem může Církev dokázat svou katolicitu a své mládí? Byly čtyři možné odpovědi: tím že ukáže, že není vázána na západní civilizaci ani ne na moderní svět; tím že bude usilovat po sjednocení křesťanů nebo tím že rozdílným místem církví, které spolu tvoří jednu, pravou Církev a laikům jako živým členům Božího lidu dá možnost nést vlastní odpovědnost.

Otzáka jednoty tvořila jádro většiny odpovědí. A to ve smyslu pozitivním. Našlo se jistě i několik odpovědí, ze strany jak katolické tak i pravoslavných tak i protestantů, které svědčily o jisté vzájemné nedůvěře. Jiní hledali jistý kompromis v jakémsi pracovním společenství. Většina odpovědí *abho tuší*

však svědčila o přesvědčení, že k sjednocení jednou musí dojít a že k němu dojde, i když nečekali ~~ještě~~ pisatelé, že sjednocení nám spadne do klína. Jednota bude výsledek svatosti Církve a jejího osvobození od určitého spětí se západní civilizací. Jednota a univerzalita jsou úzce spolu spojeny. Bylo by už velkým úspěchem, kdybychom se ~~osvobodili~~ od nepochopení, že jednota je totéž jako uniformita. Mnozí jsou přesvědčeni, že sjednocení je už "na cestě". Modlitby za jednotu, schůzky, společné studium Písma svatého, pokusy uvést Církev do shody s evangeliem a tak ji učinit přitažlivější pro naše bratry, to vše jsou příspěvky k blízkému sjednocení.

Nemálo pisatelů zde kladou hlavní bod své odpovědi: Vidí Církev jako organismus, ve kterém musí nastat ještě větší harmonie. Jen z ní lze očekávat sjednocení. Musíme se dát víc do pohybu. Katolíci všech stavů a zemí musí se účastnit života světové Církve a nevyhýbat se žádnému problému. Jen pak může být řeč o pokřesťanštění světa a dělnického prostředí a můžeme se pomalu blížit k sjednocení.

Nestačí však jen osvobození od svazků organizačních: koncil se musí zamyslet nad podstatou Církve. Toto zamýšlení dá světu Církev, kterou on pak pozná jako svou a přijme a která pak světu pomůže nést jeho bolesti.

Podobně ~~otcové~~ ^{musí} Koncil ~~xx~~ určit úkol biskupa, kněze a všeobecné kněžství věřících. Také potom Církev ukáže světu svou pravou tvář, najde pravou odpověď na otázku "zezápadnění", správný postoj vůči technice a pomůže překonat potíže související se sjednocením církvi.

Na otázku, zda Církev je příliš západnická, se odpovědi rozcházejí, převládal však volání po všeobecnosti bez ~~zájmu~~ ^{míti} na nějaký národ nebo vládu. Církev musí stát svobodně vůči modernímu světu. Musí se starat o lidi, kteří žijí v tomto světě. Evangelická prostota a chudoba jsou ideálem pro mnohé.

Svět věří jen v to, co vidí. Nezávislost Církve jen tehdy berou vážně, když se dá dokázat a naznačit.

Odpovědi na otázku stran koncilu samého, tj. kdo se ho smí účastnit, jak se koná atd. ukázaly, že dosud bylo vykonáno málo k poučení veřejnosti o podstatě koncilu a o všem co s ním prakticky souvisí. Někteří žádali jakýsi koncilový deník, který by vycházel ve všech hlavních řečech. A až se koncil bude slavit, všechny moderní prostředky propagandy mají být zapojeny, aby se světu co nejrychleji dostalo informací o jeho průběhu. Katolíci chtějí se alespoň tímto způsobem účastnit koncilu. Jsou si vědomi, že je jejich

biskup zastupuje, přeji si styk s ním: je jejich otec ale též ~~pater concilii~~
lii - koncilový otec.

Otázka, zda koncil způsobí změnu v životě, zasahuje samo svědomí. Žijeme opravdu ~~XXX~~ s Církví do té míry, že oznámení koncilu přivodi znatelnou změnu v našem chování? Ne, odpovídají mnozí upřímně, i když hned dodávají, že snad se s ohlášením o konání sněmu probudila příliš velká očekávání. Neschází a ni skeptiků. Počátečně nesprávný výklad slova "ekumenický" ohladil první nadšení mnohých, zvláště v nekatolických kruzích. Přece jen ale byly i kladné reakce. Koncil nám ukládá povinnost obnovit se ve věrnosti svému poslání. Jiní uznávají, že přehlédl při zpávě o konání sněmu svůj křestanský pohled na svět. Uvědomili si, že žijí ve významném údobí pro dějiny Církve a že lépe pochopili význam věrnosti živé tradici. Koncil uloží Církvi to je věřícím, nové úkoly, a někteří se z toho radují.

Celkově můžeme říci, že většina odpovědí na anketu, konanou ve Francii, svědčí o opravdovém náboženském zájmu stran koncilu - někdy se čeká mnoho, snad příliš mnoho od koncilu, ale vždy jsou odpovědi plné uctivosti. Stran touhy po prohlášení laiků za dospělé, zralé členy Církve - tato touha se opírá o přesvědčení, že laici jsou živými údy živého těla, kteří nadto vykonávají úkol, který jiné údy nemohou vykonat. Jsou přesvědčeni, že hlavním cílem koncilu bude probudit v Církvi nového ducha. A v tomto smýšlení pracují každý na svém místě v Církvi, na přípravě nastávajícího slavného církevního zasedání.

RadioVaticana.cz

Dodnes lít pojed : Proče myslí mluvčí u R. Těch byla nejdříve všechna
Vhodně ať Pne vše : Qui nos ad datus satis.

Mlučí a dy v dnešním Mluvčím R. Těch a New. hokej zjí
otroční mlučí a mlučí - tu) zelení lít. lava, a hrušat
funkční mlučí (tu) dýpku vlastí) a mlučí. Dymovice jin mlučí,
Kde k dnešním v Mluvčím R. Těch ml. Vlček, mlučí a vnučí pr.
Tradici) fiktivní. Kde k dnešním vnučí z mlučí
dřívější v. o New. hrušti - pí k vnučí II. mlučí.

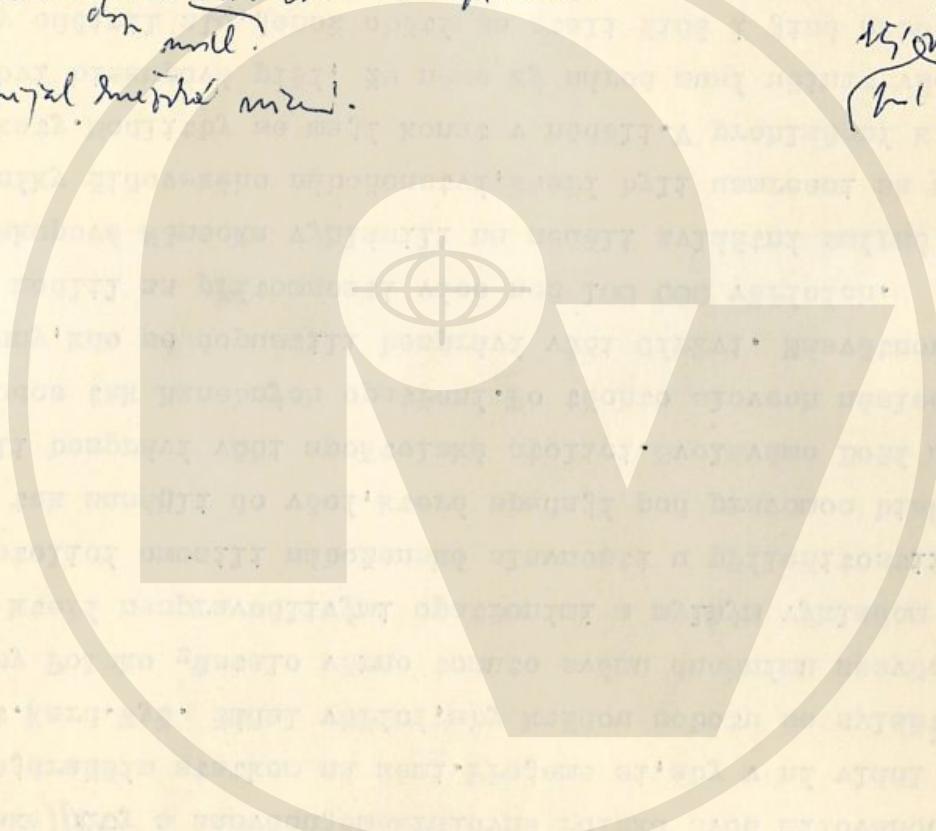
VM. Sv.Otec Jan 23. udělil v pátek dopoledne v bas.sv.Petra mimořádnou generální audienci.Bylo přítomno mnoho tisíc věřících a turistů.Vetšinou to byli Italové, protože byl právě státní svátek, ^{téměř} a čtyři sváteční dny přivábily jich mnoho do Říma.Svatý Otec se též dotkl významu státního svátku: vyhlášení republiky monarchie a republiky jednou v dějinách lidstva jedna za druhou podle přesně stanoveného úradku Prozřetelnosti. I lidská společenská uspořádání mají vzdát hold Bohu, stvořiteli, pořadateli a soudci.

V pátek dopoledne skupina 6 sovětských vědců, odborníků v bibliotekonomii - vědě o vedení knihoven - navštívila vatikánskou knihovnu.Sovětští vědci projevili zvláštní zájem o fotografickou laboratoř a laboratoř pro restaurování manuskriptů; neskrývali svůj obdiv pro dokonalé zařízení.Po prohlídce knihovny a sálů,kde jsou vystaveny nějvzácnější památky sovětští vědci navštívili též vatikánská muzea.

Polsko. Kard.Wyszynski, polský primas zaslal Polsko P.Marii ^(závěrem slavného božího průvodu.) Příslaháme, že budeme respektovat své tradice náboženské) půty a zasvěcujeme Královně Polska svou milovanou vlast,která je naším nejdražším statkem na zemi.Přejeme si,aby v ní vládl pokoj a spravedlnost.Kard.Wyš. žádal věřící,aby každou sobotu se zvlášť modlili na úmysl, aby Polsko zůstalo věrno tomuto svému dnešnímu zasvěcení.Modlíme se i zaty, kteří nespravedlivými opatřeními a mylným výkladem pokynů vydanými Svatou stolicí omezili náboženské slavnosti u příležitosti svátku Božího Těla, a tak zasáhli do věcí,které spadají pod pravomoc biskupů a tak se dopustili bezpráví vůči apoštolské stolici.Svoláváme Boží milosrdenství pro původce tak hanebných opatření.Po těchto slovech následovala modlitba za všechny,kdo se dopustili bezpráví vůči Církvi. Másvětnou modlitbu kard Wyš. se modlil za přítomnosti více než 100 000 věřících.

NSR. Biskupové Německa vyhlásili na neděli zvláštní smírné modlitby za příslušníky židovského náboženství,kteří byli usmrceni za nacismu, i za jejich katy.Modlitby se mají konat v neděli.V prohlášení k procesu proti Eichmanovi biskupové píší, že německý národ musí učinit vše,co je v jeho moci,aby odčinil zlo,jehož obětí se stali židé i jiné národy.Strašné snížení nejvyšších lidských hodnot jako je život bližního,bylo možné jen pro to,že političtí vedoucí uchvátili pro sebe právo zavrhnut věčný Boží

R: Myrin. ma. academic ble me until P. M. 9th. - shown more w.
31/5
fe male. C. libell. not h'ly typ. nor is she mons. Katherp. ~~in~~ⁱⁿ rec.
mon. Anisognathus vñ. 2d. and pr. ac. mons. Bene aliq. je ti
small.
15' or 12'. 11/6
P. I. Jouts

Svatý Otec Jan 23 přijal ve zvl. audienci skupinu důstojníků a ~~námořní flotily francouzské~~, která koná cvičení ve Středozemním moři. Mezi důstojníky byl též syn franc. presidenta gen-de Gaulla.

Tělesné pozůstatky sv. papeže Řehoře VII., které byly vystaveny úctě věřících v basilice sv. Petra, byly dnes na zvláštním automobile odvezeny do Salerna, odkud byly na několik dní převezeny do Říma. ~~Ráj zkušeností~~

Vat. rozhlas ~~vítalské ředitelství~~ věnoval dnes svou p. známku ke dni schůzce mezi presidentem Spoj. států Kennedyem a předsedou rady sov. ministrů Chruščovem.

Připomíná slova Jana XIII při poslední ~~neúspěšné~~ schůzce na nejvyšší úrovni. Bohužel jednomyslná a všeobecná ~~touha po~~ míru jen ztěžka vítězí nad šířicím se strachem a úzkostí, že ~~nesvornost~~

Krátká a částečná rozjasnění na mezinárodním obzoru činí tím bolestnější následující všeobecné zklamání. Někteří dokonce zneužívají tohoto sladkého jména mír, aby jím podporovali ~~má~~ svornost mezi lidmi, ale aby žili soupeření a nesvornost. A při posledním vánočním poselství: Mir je ovoce pravdy: podporovat mír, budovat jej a chránit znamená totéž jako myslit podle pravdy, ctít pravdu, mluvit pravdu a konat ji. Vídeňská schůzka bude znamenat záruku míru jen když podá svědectví pravdě. Neexistuje otázka, rozdíl, spor, které by nemohly být rozrešeny upřímnou a odhadlanou vůlí myslit podle pravdy, ctít pravdu, mluvit pravdu a konat ji v sociálních i mezinárodních vztazích.

Věřící Ugandy vzpominají v sobotu 75. výročí mučednické smrti 22 bl. ugandských mučedníků. Nejmladší z nich měl jen 13 let. Africký král se bál nového náboženství, protože se domníval, že podřízené povede k neposlušnosti, a protože zakazovalo nemravný život na dvoře. Pronásledování trvalo celkem 2 roky.

Hlava královských pážat Karel Lwanga byl prohlášen patronem Afr.kat.akce.

Sv. Otec zaslal pařížskému arc.kard.Feltinovi telegram, vekterém mu vyslovuje svou soustrast nad neštěstím, které stihlo obyvatelstvo předměstské čtvrti Clamart. Sv. Otec ujišťuje svými modlitbami za pokoj duše tragicky zahynulých a postiženým posílá své apoštolské požehnání. Pro ~~první~~ pomoc franc. Charita uvolnila větší peněžní obnos.

Holandská katolická rozhlasová společnost KRO má po prvé svým předsedou laika. Je to poslanec za kat.spranu dr.Harry van Doorn, který je nástupcem dominikána P.van Waesbergha, nedávno zvoleného provinciálem holdominikánské provincie. ~~Kapitulka~~ KRO je největší z pěti rozhlasových a TV společností v Holandsku, které se starají o pořady. Její ~~hlavní~~ týdeník Rozhlasový vůdce má 660 000 odběratelů.

K svátku Božího Těla přečteme několik úryvků z Modlitby Kunhutiny, vrcholného to díla české duchovní lyriky raného období gotického. Modlitba je hymnická a mystická oslava Božího těla a tajemství eucharistie, snad parafáze hymnu sv. Tomáše Akvinského Lauda Sion S lvatorem, který se kněží modlí při mši svaté právě na svátek Božího těla. Modlitba je projev radosti ~~má~~ a vděčnosti za Eucharistii, projev hluobké, dojemné víry a končí pokornou prosbou, aby ~~všem~~ Eucharistie přinesla všem přijímajícím to ovoce, pro které již Kristus Pán ustanovil. Modlitbu Kunhutinu přečteme tak, jak ji uveřejnilo červnové číslo časopisu českých katolíků v exilu Nový život, vydávaný pravidelně už 13. rok v Římě.

NSR. V Mnichově se konal týden manifestací na heslo Holandsko v Mnichově. O situaci katolické Církve v Holnadsku mluvil arc.z Utrechtu kard. Alfrink. Kard. vyzvedl především ono téměř ideální řešení školské otázky, které existuje v Holandsku. V boji mezi bojovníky státního a náboženského ducha při vyučování se došlo k silné křesťanské koalici, ve které protestanti i katolíci přivedli k vítězství vedlký ideál nábožensky prodchnutého vyučování. Cit pro právo a svobodu vrozený holanďanům dal sílu katolíků i jejich evangelickým bratřím, aby bojovali za svobodu školy. Tento cit pro spravedlnost jim praví, že je povinností státu postarat se o školy pro své občany; z druhé strany ale je bezvýhradní právo rodičů určit ducha, jakým toto vyučování má být prodchnuto. V Holnadsku stát podporuje všechny školy i soukromé, nad nimiž mají rozhdpující slovo náboženské společnosti.

Oceánie. Dvě dívky z Papuasie vstoupily do řeh. společnosti malých sester Ježíšových, které založil francouzský kněz Karel de Foucauld. Řeholní sestry této společnosti přišly před několika lety do hl. města Papuasie Port Moresby a po ^{překonání} němalých nesnází se jim podařilo založit klášter s mateřskou školou. Paříž. Katoličtí kněží, ^{kteří cestují letadlem}, mohou nyní sloužit mši svatou na mnoha světových letištích při zastávce letu. Letiště v Římě, Novém Yorku Idlewildu, Paříži, Karači, Bogotě, Nizze, Dakaru a Manile mají stálou kapli. Na mnoha dalších letištích je možno celebrovat na tzv. přenosných oltářích ve zvláštní místonosti, k tomu upravené. Mnohá letiště mají katolickou kapli v bezprostřední blízkosti.

Spisovatel Max Thurian, jeden z bratří protestantské komunity z Taizé, uvěřuje tři studie, výsledek to jeho teologického bádání, k němuž přistoupil na popud komise Víra a zřízení při světové radě církví. Jedná se v nich o viditelnou jednotu církve, pak o tradici a nakonec o modlitbu za jednotu.

Tato kniha protestantského autora může být posozována katolickým čtenářem ze dvou různých hledisek. Buď se posuzuje se stanoviska přísného pravověří a pak se musí říci, že je mu na honyvzdálena, anebo se srovnává s průměrným protestantským učením a pak se musí přiznat, že představuje vážnou snahu přiblížit se co nejvíce katolickým posicím. Zde bychom rádi řekli několik slov o tom, jakého druhu je tato snaha a kam směřuje.

Thurianovou snahou je pomocí uskutečnění viditelné jednoty všech křesťanů. Tato jednota bude existovat, až církev bude přiznávána jako jediná společnost, komunita, jež sjednotí všechny křesťany též víry, a téhož vyznání. Proto je především nutno přivést křesťany k tomu, aby vyznávali jednu totožnou víru. V prvé řadě se zdá snadné chceme-li ode všech, aby vyznávali víru prvních čtyř koncilů. Nicejský, cařihradský, jenž jednal o nejsvětější Trojici, efesský, chalcedonský, jenž pojednával o Vtělení. Tyto konicily jsou jené vysvětlením Písma tak jak je vyjádřilo křesťanství ještě nerozdělené. Tyto konicily jsou všeobecné, ekumenické a mohou být brány na potaz jen v případě ~~málem~~ nepravděpodobném, ale který protestant musí brát na zřetel, že totiž by přišel nějaký prorok, vzbuzený jen na to, aby se proti těmto koncilům postavil ~~a vymazlil~~ a vyvrátil je. A vskutku, protestanté XVI. a XVII. století je přiznávali za pravé. Jen v XVIII. století se od nich někteří z nich odklonili. Ale jejich ekumenický význam je takový, že všichni by je měli přijmout.

Když tento první krok byl učiněn, druhý se stává snadnějším. Všechno totiž vyzývá k tomu přiznat nejen 4 nýbrž 7 prvních koncilů, nejen proto, že byly skutečně všeobecné, ekumenické, nýbrž i proto, že jejich učení se plně shoduje s učením písma sv. a s učením dřívějších koncilů. Samo učení sedmého koncilu, který autorisuje úctu sv. obrazů, není než důsledek ~~málem~~ skutečnosti Vtělení: Neviditelný se stal viditelným, aby se přizpůsobil potřebám naší přirozenosti.

Jestliže pak všichni křesťané rozjímají nad Písmem svatým ve světle učení sedmi koncilů, všechno nasvědčuje tomu, že se pak shodnou i v jiných dalších bodech. Tak se půjde dál a dál až k jednotě v též víře.

Kromě toho však bude zapotřebí ~~nejméně~~ uskutečnit i jednotu duchovní služby. Na tomto místě Thurian zdůrazňuje, že podstatný rozdíl mezi církvemi pochází z toho, přijímají-li církve nebo ne, biskupský úřad. Podle Písma sv. Nového zákona, apoštoli byli jako pohybliví či cestující biskupové a starali se o to, aby měli nástupce anebo alespoň někoho, pomoci něhož by oni sami mohli vykonávat své funkce až do konce věk u. Jisté je, že není třeba ~~obezek~~ ^{zatečit} biskupskou hodnost všemi pozdějšími přidavky. V každém případě to však

je to autorita, jež udržuje jednotu v církvi jedné a přenáší se vzkládáním rukou.

Ale jak se pak udržovala jednota církve, když tu bylo biskupů mnoho? Max Thurian si klade i tuto otázku a hned na ni také odpovídá. „řeďevším se odvolávali na ekumenický či všeobecný koncil. Skutečně ekumenický, neboť jeho rozhodnutí byla závazná pro všechny. Mezi dvěma koncily se obraceli k pomoci ústředního organisu, který měl za úkol bdít nad plněním konciliárních dekretů.“

Podstatným znakem jednoty je pak účast na též chlebě, na též eucharistické hostině. Ale i zde se nezdá nic nemožného. Max Thurian myslí, že dnes jak kalvinisté i luteráni mají možnou otéz eucharistické učení, což je ovšem velká změna od doby Kalvína a Lutera. A póněvadž Max Thurian, jenž navazuje na reformu kalvinistickou, šíří v nedávné své knize mínění velmi blízká učení katolickému, chápeme důvod jeho nadějí.

Souhrn těchto změn dostáváme jakýsi celek, který je méně vzdálen katolicismu, než protestantismus klasický a proto je to také krok dopředu na cestě k jednotě. Ale více než jednotlivé výrazy Maxe Thuriána za zhodnocení stojí všeobecný směr jeho myšlení. Když seshskutečně hledá jednota všech křesťanů ve stejné víře, nezbývá než se vrátit a znova převzít závazky minulosti, stanovené ekumenickými koncily. Pak teprve se přichází k rozdílu, které vznikly dodatečně během dějin a přirozeně se ptáme, mají-li tyto rozdíly nějaký skutečný rozumný podklad. Vezměme jeden příklad, je tak docela jistě, že by Písmo sv. vyžadovalo zrušení biskupského zřízení? Nakonec se konstatuje, že jednota nemůže existovat bez ústředního orgánu, což jest ekumenický koncil, ale protože koncil se nemůže konat stále, bude třeba ústřední autority, biskupa primase. Z toho je vidno, kam by se dostalo toto hnutí, kdyby došlo svého cíle.

Zatím však zůstává od tohoto cíle velmi daleko. Ale hmatatelností a možností vymenování koncila bude dobré, bude-li jen bratr Thurian pokračovat ve svých úvahách. Snad jasněji pozná skutečnou funkci ekumenického koncilu v životě církve. Požadovat, aby na něm byli zastoupeni všichni, kdo vyznávají jméno křesťanské známená učinit ho jednou pro vždycky nemožným. „roti nicejskemu konciliu bojovali ariáni, proti efesskému nestoriáni, proti chalcedonskému monofysité, jako proti tridentskému protestanté a proti vatikánskému prvnímu starokatolíci. Kromě toho přiznávat i vzdálenou možnost toho, že by nějaký prorok měl moc vyrátit řešení skutečného ekumenického koncilu, známená nechat pootevřenou bránu nejistotě. Nic by pak nepomohlo odvolávat se na Písmo sv., nezaručuje-li žádný orgán jeho správné vysvětlení. Chce-li se pak zakládat ekumenickou konferenci, musí být vytvořena komise, která by mohla vypracovat tato jistota v pravdě na tom, že Kristus nemohl nesvěřit tuto jistotu své církvi, je třeba především, aby koncil byl svolán, aby se na něm disputovalo, aby byla verifikována jeho autenticita, aby se pak v jeho díle pokračovalo, a aby za jeho nepřítomnosti zůstala nějaká autorita, v krátké je nutno biskupa primasa.“

~~44666~~
který má mít privilegia oné skály, na níž chtěl Kristus vzbudovat svou církev. Definice neomylnosti papežské, jež byla definována na prvním vatikánském sněmu, nemá tedy zapotřebí žádných oprav. Skála má zůstat taková jaká je.

Max Thurian vzkládá velké naděje na osobnost Jana XXIII., jenž se stane víska svého vysokého biskupského úřadu hledí chápávat potřeby církve a celého světa, a chce být příkladným biskupem příkladné církve. Je to zvláštní milost Prozřetelnosti, že pohled na nyní vládnoucího papeže připomíná hojnou Petru, jehož je dědicem a vyzývá, aby ji všichni milovali. Hodnost pak spočívá ve službě a tato služba je nenahraditelná.

R 2661

z Verony

Zprávy: Svatý Otec Jan 23. přijal ve zvl. audienci asi 600 jinochů a dívěk kteří právě skončili kurs pro výchovu laického apoštolátu. Sv. Otec projevil uspokojení nad činností kurzu a vyzýval je k obětavé práci za rozšíření Kristova království v jejich prostředí. - V poledne sv. Otec z okna své soukromé pracovny udělil apoštolské požehnání věřícím i turistům na náměstí sv-Petra. Předtím se s nimi pomodlil Anděl Páně.

Občanská válka v Laosu si žádala dalších obětí z řad misionářů. Mis. zprav. služba Fides se dovídá, že byla zasažena střelami západního reh. sestra, když opravovala defekt na vlastním automobile. Její společnice rovněž reh. sestra byla těžce zraněna. Nehoda se udála na území jihovietnamské republiky. Obě sestry jsou vietnamského původu.

V leopoldville ve Süolkové republice konžské byl založen Ústav pro náboženskou výchovu, který bude poskytovat poučení o kat. víře dopisy. Ústav bude hledět dát prohloubení znalostí svaté víry především konžským vzdělancům. První kurs bude jednat o křesťanském pohledu na lásku a na manželství. Ministr zdravotnictví republiky Ghnaa v parlamentě podal relaci o čnosti svého ministerstva. Veřejně vzdal hold práci, kterou na zdravotnickém poli vykonávají misionáři. Parlamentu byl předložen návrh zákona, aby misijním podnikům byly povoleny větší státní subvence.

Pěčí mezinárodního spolku UNITAS se konalo v neděli obvyklé měsíční zasedání věnované otázkám jednoty. Předseda spolku franc. jezuita P. Karel Boyer referoval o své nedávné cestě ve Spoj. státech. P. Boyer se zúčastnil sjezdu kat. teologů v Graymoor blízko N. Yorku; sjezd byl věnován studiu ekumenické hnutí a otázek souvisejících se sjednocením křesťanů.

Francie má nejvíce biskupů v misiích: 69. Na druhém místě je Itálie s 41 misijními biskupy, pak Spoj. státy s 28 a Kanada 17 biskupů.

VM. Vatikánská kongregace ~~kom~~ ceremoniální uveřejnila protokol, podle kterého se bude konat ve čtvrtek slavnostní audience belgických královských manželů Balduina a královny Fabioly u Sv. otce. Královští manželé budou provázeni doprovodem 15 osob, mezi nimiž jsou min. předseda Lefevre, místopředsed rady ministrů a min. zahraničí Paul Henry Spaak a velvyslanec Belgie u Sv. stolice baron Poswick. Královští manželé budou uvítáni nejvyššími občanskými autoritami vat. státu na rozhraní mezi Vatikánem a Itálií. Čety papežských švýcarských strážců, vat. strážníků a čestné palácové stráže budou stát čestnou stráží. Na náměstí sv. Damasa jej přivítají vat. církevní autority a pak členové pap. dvoru. Na prahu Trůnního sálu vyjde vstříc král. manželům sv. Otec a v sále s nimi sestrává v soukromém rozhovoru. Král manželé vykonají též návštěvu u vat. státního tajemníka mard. Tardiniho a pak sestoupí do bas. sv. Petra. Kard. Tardini jim splatí ~~jednání~~ návštěvu ve Vat. v jejich římské rezidenci.

Lurdy. V Lurdech skončila v neděli ~~XXIX~~ mezinárodní pouť vojáků. Pouť se konala už po čtvrté, a byla obětována za mír ve světě. V ranních hodinách na 40 000 vojáků seskupených podle národů a příslušenstvím k jednotlivým armádám, vykonalo společně křížovou cestu a se modlilo růženec. V podzemní bazilice sv. Pia X. ^{byl} ~~ena~~ sloužil ^{á mše} pak pro vojáky slavností arc.kard. Feltina a kard. Alfrinka z Utrechtu a vojenských duchovních z 16 zemí. Po evangeliu kard. Feltin přečtl pozdravné poselství sv. Otce: sv. Otec v poselství vyslovuje přání, aby společná modlitba vojáků patřících k tomuliku národům byla zárukou jednoty a pochopení mezi národy, které mohou zaručit ne zbraně a násilí, ale jen vzájemná úcta, spravedlnost a láska. Použní den byl zakončen tradičním procesím od jeskyně do baziliky a požehnáním nemocným vojákům a invalidům z válek.

Paříž. V sobotu skončilav paláci UNESCO všeobecná konference Mezinárodního kat-ústředí na ochranu dětí. Byli přítomni odborníci z 45 zemí a zástupci 250 spolků a organizací, které se zajímají o ochranu dítěte. Při závěrečném zasedání promluvil francouzský ministr spravedlnosti Michelet: Kdokoliv chce vykonávat činnost, která je za cíl ochranu dítěte, vědomě se vzdaluje všeho, co je ve vztahu s liberalistickým naturalismem a s jakýmkoliv materialismem. Předsedou výkonného výboru byl zvolen Belgačan Raoul Delgrande.

Rakousko. V Salcburku se koná sjezd výkonného výboru ústředí mezinárodního spolků kat. mládeže. Jsou přítomni zástupci zemí západní Evropy a též USA, Kanady, Afriky, Čile a Brazílie. Na programu jednání je založení "Spolků solidarity s Afrikou a Lat. Amerikou."

Kuba. Podle ~~československých~~ katolických tiskových kanceláří zde se, za Castro
naleha na založení národní kubánské katolické církve. Denní tisk prináší
rozhovory s knězimi, kteří jdou bezvýhradně s rezidentem, a píše o jejich
činnosti. Tito knězi založili sdružení pokrokových a vlasteneckých knězů.
Tento knězem kubánství biskupové zakázali vzkonavat knězske funkce.
Stále přijíždějí na Floridu noví knězi a reh. sestry, z Kuby vyspovezení.
Nikdo z nich ale neučinil žádné prohlášení před novináři, aby dopřáli misi
září, kteří zůstali, co nejdéle nerušenou činnost. Na řádost sv. stolice
kněží i reh. sestry zůstanou, pokud budou moci.

Kanada. Po první v dějinách kat. university Kanadské byl jmenován jejím rektorem laik. Je to prof. Lucien Piché. V příležitostném prohlášení ~~převor~~ kard. Legér poukázal na postoj posledních papežů, kteří opětovně prohlásili, že při apoštolátu laici musí stát vedle kněží. Kněz ^{na pokřestanění světa} musí dat účast ~~laikům~~
Francie. Od 29.-31. srpna pořádá francouzské středisko pro pastoraci a liturgii studijní dny, které budou věnovány studiu velikonočního tajemství a správného svěcení Svatého týdne. Jeden z řečníků P. Morlot podá výsledky anket o tom, jak v některých biskupstvích svěczli Svatý týden a jaké ovoce toto slavení přineslo. Jiný řečník odpoví na otázku, zda velikonoční tajemství má co říci i člověku žijícímu r. 1961.

VM. Po první od nepaměti sv. Otec jmenoval biskupa vých. obřadu pro biskupské sídlo, které ~~má~~ ^{má} pravomoc nad věřícími lat. obřadu. Mons. Gabriel Bukatko, ordinář z Křiževců v Jugoslávii pro věřící vých. obřadu, byl jmenován koadjutorem s právem nástupnictví. Dále: sv. Otec jmenoval nového ~~ap. administrátora~~ ^{ap. administrátora} apoštolského vikariátu sofijského; je to mons. Šimon Kokoff, tit. biskup z Batne. Tím v Římě nepřímo potvrzuje smrt mons. Ivana Romanova, biskupa ze Sofii, který byl r. 1952 ve věku 74 let zatčen komunisty a od té doby nebylo o něm zpráv. Od r. 1959 Papežská ročenka už neuváděla jeho jméno. Nový ap. administrátor sofijský žije na Západě, ve Vídni. Je členem přípravné koncilové komise pro laický apoštolát.

VM. Vatikánské pošty vydají 4. července sérii tří pamětních známek k 100. výročí vatikánského deníku L'Oss. Romano, Římský pozorovatel. Deník vyšel po první 1. července 1861. Zástupce ministra vnitra tehdejší papežského státu Marcantonio Pacelli pověřil dva uprchlíky z Romagnola, aby začali nový deník. Ten měl odhalovat a vyvracet pomluvy, které se spikly proti Římu a papežství a připomínat neochvějné zásady, které jsou u základů křesťanství. Od té doby za událostí někdy opravdu velmi pohnutých, vat. deník

zůstal věren svému programu, bojoval bez bázně za obranu křesťanských zásad. ~~Egypt~~ Vykládal smysl činnosti Církve, bráníl víru a ohrožené mravní pravdy, zůstal vždy poslušen římských papežů, bojoval za svobodu náboženskou občanskou i sociální. Za druhé světové války na sebe soustředil vůdců jak fašistických tak i nacistických, protože přinášel zprávy z bojiště ze spojeneckých pramenů. Nějednou auto rozvázející deník bylo přepadeno fašistickým bojůvkáři a kněží, kteří byli přistiženi, jak veřejně čtou L'Os.Romano, se stali obětí násilnicvtí. Série známek přináší zobrazení hlavičky prvního čísla deníku z 1.července 1861 a čislakterým deník vstoupí do svého 101.ročníku z 30.června 1961, dále obraz budovy, ve které sídlí redakce a třetí zobrazu je moderní rotačku, která L'Os.Rom.tiskne.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Ven. m. z. n. v. 1 měs. l. w. "Ruské povstání církve"
RaVat CECO 6-6-61 p. m. → "Ruské povstání církve" v.f.

158/1

Zprávy: kongregace obřadu konala v úterý dopoledne své zasedání za přítomnosti sv.Otce. Členové kongregace dali svůj hlas dvou zázračných uzdraveních která se připisují přímluvě ctih. Innocence z Berzio, italského kněze kapucína, který zemřel v pověsti svatosti r.1890 ve věku 46 let; dále členové kongregace dali svůj hlas o hriddinném stupni címostí sl.Boží Marie Evženie od Ježíše, zakladatelky řeh.společnosti sester od P. Marie nanebevzaté Zemřela v Paříži r.1898 ve věku 81 let.

Časopis litevských komunistů Komunistas uvěřejnil článek o těžkostech protináboženské propagandy na Litvě. Autor článku znává, že vědecká ateistická propaganda je snad nejtěžší oblast ideologické práce. Boj proti tzv. náboženským přežitkům podle časopisu žádá nevšední přípravu, protože náboženství zapustilo hluboké kořeny do myslí pracujících; Dodejme že komunisté už léta hledají, jak učinně a definitivně zničit náboženství. Nenašli tento způsob, protože neexistuje. Náboženství není pověra, kterou může vyloučit pokrok kulturní. Náboženství je skutečnost, kterou nelze vyhladit komunistickou propagandou. Náboženství bylo před komunismem a bude Misijní rok švýcarských katolíků skončí 11.června slavným vysvěcením na kněze mnoha misionářů švýcarských i zahraničních. Svěcení se budou konat ve velké hale basilejského veletržního paláce, a bude je udělovat biskup z Basileje a Lugana monsvonStreng. Organizační výbor Misijního roku ohlásil, že věřící darovali na darech pro podniky misií 15 milionů švýc. franků. Velká část těchto darů bude dána švýcarským misionářům.

Irsko se připravuje na oficiální oslavy 1500. výročí smrti svého apoštola sv.Patrika. V půli června bude otevřena velká výstava dokumentující misijní činnost irských kněží a řeh.sester. Výstavu otevře jako pap.legát kard. Agagianian, který též udělí kněžská svěcení bohoslovům irského národního semináře Maynooth Arc.z města Kampala v Africe mons.Kiwanuka vydal provolání svým věřicím: upozorňuje je na nebezpečí hrozící z četby komunistických časopisů a kník Tyto časopisy ohrožují pokrok Ugandy. Katolíci, kteří je čtou vydávají svou víru v nebezpečí a ohrožují svou věčnou spásu, Církev výslovně zakazuje četbu komunistických časopisů, podobně jako starostlivá matka nedovoluje aby její děti jedly otrávené pokrmy.

Arc.z Hernakulum v jižní Idnii mosn.Perecattil posvětil v městě Alwaye první indický kostel ke cti bl.Martina de Porresa.

VM. V pondělí 12.června začnou zasedání Papežské přípravné komise pro II.vat.sněm. Bude předsedat sám sv.Otec. Po jeho proslovu předsedové jednotlivých komisi podají relaci o práci, která dosud byla vykonána v komisiích a sekretariátech. Generální tajemník ústřední komise bude referovat o činnosti tohoto ústředního sekretariátu. Ústřední komise bude konat zasedání denně kromě neděle a střed až do 22.června. Budou zkoumány otázky týkající se toho, jak se koncil má slavit, které osoby se mají povolat, jak mají být složeny jednotlivé koncilové komise, a způsob jakého třeba užít při hlasování.

Zasedání ústřední přípravné komise mají význam poradní, nerozhodují definitivně o otázkách. Zasedání podají sv.Otci užitečné směrnice pro vydání výnosů stran svolání, průběhu a konání koncilových zasedání. Podobná studia ústřední přípravné komise předcházela vydání ap.listu Pia IX. Multiplices inter, kterým Pius IX. stanovil pořad I.vat.sněmu.

Kuba. Podle informací zpravodajské služby France Press kubánský min,předseda Fidel Castro rozhodl, aby školy, které řeh.sestry, vypovězené nebo opusťtivší, byly změny v mateřské školy. Rozhodnutí předcházelo z Kuby ostrov opatření, podle něhož všichni kněží a řeh.sestry, pocházející z ciziny, mají být odstraněni ze škol a jejich školy zestátněny.

Jižní Afrika. Arc. z Durbanu mons.Hurley vyzval věřící k modlitbám za pokoj a blahobyt jejich vlasti, která se 31.května prohlásila republikou. Modleme se, by naši vládci se nechali vést zásadami moudrosti a spravedlnosti, aby láska a bratský duch nás všechny pojil bez ohledu na rasu, barvu pleti nebo jazyk; Nechť pravý pokoj a blahobyt vládnou v naší zemi, jež jedomovem a rodinou nás všech.

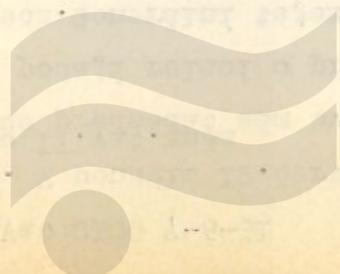
USA. Afričané chovají city vděčnosti za rozšíření Církve v Africe, ale Afrika potřebuje stále více misionářů, prohlásil kard.Rugambwa na universitě Notre Dame ve Sp.st.Tato universita mu udělila čestný doktorát.Kard.R. podal krátký přehled kat.Církve v Africe;když misionáři v 19.století se znova dali do misionářské práce v tropické Africe, měli hned značné úspěchy. Křesťanské poslestitví lásky k Bohu a k bližními má přitažlivou moc na afrikou duši, která je od přirozenosti nakloněna k družno ti a nebojí se oběti. Dokazuje to mučednictví 22 bl. ugandských mučedníků: to zemřeli za svou víru, třebas ji teprve nedávno přijali.Kard.R.vyslovil hlubokou vděčnosti Afričanů za výroky posledních papežů, kterými se postavili za růst kat. Církve a v nichž prohlásili, že Afrika má právo vládnout si sama.

Afrika nepotřebuje jen kněží, kteří by kázali evangelium, ale též bratří laiků, řeh. sester a laických misionářů, kteří by obětavě pracovali na poli charitativním a tak skutkem v denním svém životě podávali svědectví o kráse křesťanského ideálu.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Belgičtí královští manželé u sv.Otce

Jak jsme už oznámili ve čtvrtek dopoledne sv.Otec Jan XXIII. přijme ve slavnostní audienci belgické královské manžely krále Baudoina a královnu Fabiolu. Bude to další hlava Západního světa, která vzdá hold papeži jako představiteli Vatikánského státu, a tentokrát to bude i hold poslední katolické královské rodiny hlavě katolické Církve. Belgický národ, z naprosté většiny katolický, dával vždy najevo lásku a oddanost k Sv.stolici. Dokázal to např. belgičtí biskupové za I.vat.koncilu. Bylo to zásluhou belg.krále Alberta, že papež Benedikt XV. zrušil předpis, kterým se zakazovalo katolickým králům, aby vykonali současně ofic.návštěvu ve Vatikáně a na Kvirinále; v minulosti to byla forma protestu proti nevyřešení římské otázky a zabrání pařížského státu italským státem. Král Albert jako první chtěl vykonat obě návštěvy současně, ale zabránila mu v tom smrt papeže Benedikta XV. Nedlouho po svém zvolení papežem Pius XI. přijal krále Alberta, kterého provázela královna Alžběta. Můžeme říci, že duchovní autonomie kat.Církve trvá od ústavy z r.1831: ta zaručovala katolíkům svobodu kultu, vyučování, spolčování a tisku. Od té doby se datuje velký rozvoj katolicismu v Belgii. Četné jsou kat.školy střední i základní; v celém světě je známá Kat.universita v Lovani. Belgičtí katolíci stáli vždy v předních řadách v úsilí o sociální reformy. Někteří hledají jeden z rozhodujících pohnutek pro Iva XIII. v městečku Gent r.1859 v letech jeho pobytu v Belgii jako ap.nuncius. V Belgii se zrodila myšlenka svatopetrského halíře, kterým věřící celého světa i finančně podporují sv.Otce v jeho podnicích. V dějinách kat.Církve bude mít vždy své místo velký kard.Mercier, který první razil nové cesty úsilí k sjednocení protestantů a zvl. anglikánů s kat.Církví svými tzv. mechelenští neboli malinskými rozhovory. - Též sv.Stolice dávala najevo vždy zvláštní blahosklonnost vůči belgickému královské rodině. 10.května, kdy nacistická vojska vpadla do Belgie, Pius XII. vydal protestní telegram a ujišťoval belg.krále svou otcovskou láskou a svými modlitbami, aby bolestná zkouška skončila návratem pravé svobody a nezávislosti Belgie. V listopadu 1958 králům bratři princ Albert byl přítomen jako zástupce Belgie při slavnostech korunovace nového papeže Jana 23. Čtevrteční návštěva bude první návštěva krále Baldauina u papeže. Z nejrůznějších důvodů Baudoin jen velmi zřídka opouštěl svou zemi. Teprve po svém manželství je ohlášeno více návštěv a jedna z prvních je právě u sv.Otce. Je to sice jen zdvořilostní návštěva, ale

se zřetelem na vzorný křesťanský život obou královských manželů můžeme říci, že i tentokrát to bude víc: hold belgického národa sv. Stolici a projev věrnosti a poslušnosti dvou katolíků ^{hluboce věřících} Kristovu představiteli nazemi.

- necháy uznání -

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

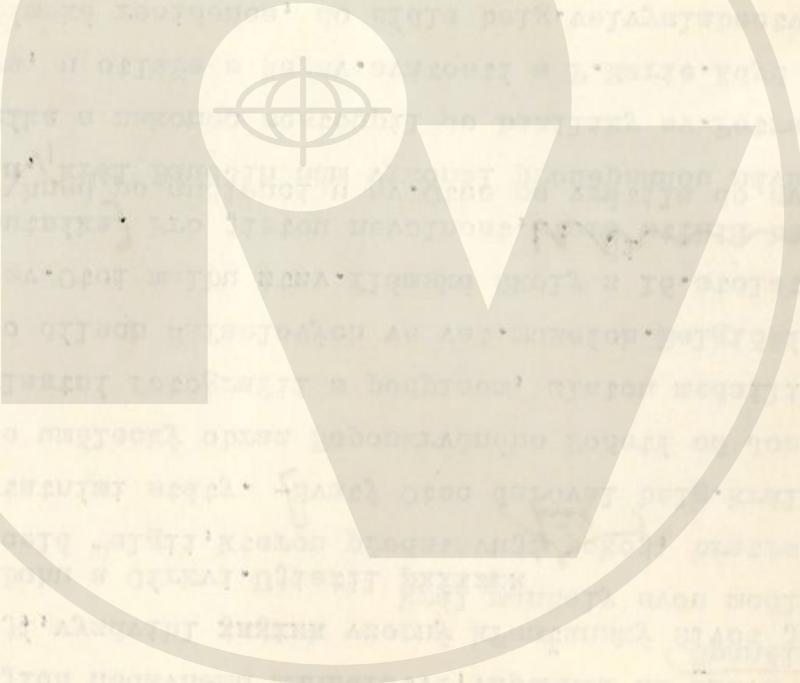

ústav pro studium
totalitních režimů

Svatý Otec Jan 23. přijal ve čtvrtek v slavnostní audienci belgické královské manžely krále Baudoina a královnu Fabiolu. Audience se konala podle zvláštního protokolu vyhrazeného katolickým hlavám států. Král Baudoin byl oblečen v uniformu generála belg. armády a kolem krku měl zlatý eřtěz, odznato Majestátního Kristova řádu, nejvyššího to papežského vyznamenání, které je uděleno jen katolíkům hlavám států. Královna Fabiola byla oděna v bílé šaty podle zvláštní výsady některých katolických královen. Na hranicích mezi Itálií a Vatikánem státem královstí manželé byli přivítáni nejvyšším občanskými vatikánskými autoritami. K svatému Otci je uvedli hodnostáři papežského dvoru. Sv. Otec setrval s belgickými králem manžely asi 40 minut v srečném rozhovoru v Trůnním sále. Nato byli představeni sv. Otci členové doprovodu belgických královských manželů, mj. min. předseda Theo Lefevre a místopředseda rady ministrů a ministr zahraničí Spaak. V přítomnosti všech sv. Otec pronesl delší francouzský proslov: ještě jednou blahopřál královským manželům u jejich nedávnému manželství, vzpomněl na slávu obou zemí, ze hly. říval. manžel. Spanělska i Belgie, kterých pocházejí, vyzdvihl jejich vzorný křesťanský život jich obou, králové manžely svou modlitbou za jejich věrnost Bohu a Církvi. Ujistil přítomnou osobní blaho a celé Belgie, kterou představují pokoj, bratrství a plodnou spolupráci s ostatními státy. Svatý Otec daroval belg. králov. manželům na památku audience umělecký obraz Neposkrvěného Početí oř Josefa Salviho z min. století, vlastní fotografii s podpisem, zlatou medaili svého pontifikátu a knihu o dílech Rafaelových ve vat. muzeích. Belgičtí královští manželé darovali sv. Otci malbu z tzv. flámské školy z 16. století, představující klečícího poutníka. Pro jistou nevolnost, když stáhla během audience královna Fabiola, král Baudoin sám vykonal predepsanou návštěvu u vat. státního tajemníka a nakonec sestoupil do baziliky sv. Petra, aby se pomodlil u hrobu sv. Petra, u oltáře s Nejsv. svátostí a P. Marie. Když se též král vrátil do své římské residence, do sídla belg. velvyslavecství u Sv. stolice jménem sv. Otce splatil návštěvu belg. králov. manželů ve Vatikáne kard. Tardini. Audience u sv. Otce byla vys. vat. rozhlasem a Eurovizí. V odpoledních hodinách se belg. králov. manželé vrátili do Vatikánu, aby v soukromé formě navštívili některé šásti vat. muzeí. Biskupové jižní Rhodesie uveřejnili společný pastýřský list nadepsaný: Pokoj spravedlností. Biskupové píší, že Bůh dal všem lidem bez rozdílu

úpný

na řasu právo na fyzickou, morální, sociální a intelektuální rozvoj. Nenávost a rasové odlučování vedou nutně k potlačování lidské důstojnosti. Biskupové píší, že život v souladu mezi rozdílnými rasami je u základu otázka mravní a končí: Pokud základní práva budou popírána národu jen rpo rasové otázky, lidé se dopouštějí velké nespravedlnosti proti lidské důstojnosti, jejímž základem je úcta, ~~malířem~~ jejímž původcem je sám Bůh.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Author de la ^{fin} Tov. 816161

160 | 2

Kněžský den na svátek Božského Srdce Ježíšova.

Jako každoročně, tak i letos se koná na svátek Božského Srdce Ježíšova dne 9. června t. zv. den kněžského posvěcení. V Italii jej organisiuje řeholní společnost Synů srdce Jžíšová a P. Marie, založená P. Venturinim, nedávno zesenulým v pověsti svatosti. Představený této řeholní společnosti se obrátil k svatému Otcu s prosbou, aby určil téma rozjímaní na letošní rok. Sv. Otec odpověděl zvláštním listem prostřednictvím kardinála Tardiniho těmito slovy: "Nechť Nejsvětější Srdce a Kněžská vlastnost budou využívány k podstatě kněžské funkce, aby se ten den se zvláštní zbožnosti připravili na sloužení mše svaté, kterou mají ten den sloužit se zvláštním úmyslem, aby dal jim i všem jejich spolubratřím Spasitel hojnou milost k tomu aby dosáhli svatosti, potřebné k vykonávání vlastního úřadu. Kromě toho se vynavaří, aby ten den vykonali hodinovou adoraci Nejsvětější svatosti oltářní.

Leták vydaný k tomuto dni jako návod k rozjímání shrnuje hlavní myšlenky z encyklik papežů, týkající se kněží a jejich osobního posvěcení. Podáváme tu zkráceně alespoň jeden závažný dokument. Je to exhorta Pia XII., vydaná dne 23. září milostivého léta 1950. "V naší mysli zaznívá - praví tu papež - vždy hlas Božského Vykupitele říkajícího Petrovi: "Simone, synu Janův, miluješ mě více než tito?... Pas mé beránky, pas mé ovce! - i hlas téhož knížete apoštola, jak povzbuzuje biskupy a kněze své doby slovy: "Paste Boží stádo, které je vám svěřeno... jako ti, kteří jsou upřímnými vzory pro své stádce. Uvažujeme-li pozorně o těchto slovech, pokládáme za obzvláštní úkol svého úřadu snažit se ze všech sil o stále větší účinnost díla posvátných pastýřů a kněží, díla, jehož úkolem je vésti křesťanský lid k boji proti zlu, k přemáhání nebezpečí a k dosažení svatosti. To je nutné zvláště v dnešní době, v niž národy následkem poslední války trpí nejen těžkými hmotnými nesnázemi, nýbrž i krutými duševními

zmatky, a s druhé strany se neúřatelé křesťanského jména stali následkem dnešního stavu státního společenství odvážnějšími a s ďábelskou nenávistí se snaží odvrátit lidi obratně skrytými nástrahami od Boha a od Ježíše Krista.

Potřeba křesťanské obnovy, kterou dnes vidí všichni dobrí lidé, nás nuri, abyhom ~~je~~ se s láskou obrátili v myšlenkách zvláště ke kněžím celého světa, neboť víme že pokorná, bdělá a horlivá činnost těch, kteří žijí mezi lidem, a ~~xxxk~~ znají proto jejich milosti..., může evangelickými příkazy obnoviti mravy všech a upevnit na zemi království Ježíše Krista, králoství spravedlnosti, lásky a pokoje. Avšak kněžské působení nedosáhne plně výsledků, odpovídajících zcela potřebám naší doby, nebude-li uprostřed lidu zářit příklad mimořádné kněžské svatosti a nebudou-li kněží hodní služebníci Kristovi, věrní správce božích tajemství a účinní spolupracovníci Boží způsobili ke každému dobrému skutku.....

V den, kdy jste byli milovaní synové, pozdviženi ke kněžské důstojnosti, poukázal biskup slavnostně Božím jménem těmito slovy na váš hlavní úkol: "Poznejte to, co konáte, a napodobujte to, čím se zabýváte, abyste při slavení tajemství smrti Páně umrtvovali své údy vzhledem ke hřichům a všem vášním.. Váš život, prostý všeho hřichu, budiž skryt s Kristem v Bohu více než život prostých věřících. Vyzbrojeni vynikající ctností, jakou vyžaduje vaše důstojnost, pokračujte v plnění díla lidského vykoupení, k němuž jste byli určeni kněžským svěcením. Toto je program, který jste dobrovolně a s radostí přijali: budete svatí, neboť jak víte, váš úkol je posvátný.

Podle učení Božského Mistra dokonalost křesťanského života záleží především v lásce k Bohu a k bližnímu, v lásce, která musí být vřelá, hrlivá a činná. Má-li tyto vlastnosti, zahrnuje v sobě určitým způsobem všechny ctnosti, takže ji lze právem nazvat poutem dokonalosti. Člověk tedy musí vždy, za všech okolností svými myšlenkami a činy směřovat k tomuto cíli. Touto povinností je zvláště vázán kněz. K tomu musí směřovat každý jeho kněžský úkon už svou povahou. Kněz byl totiž povolán Bohem za přisluhovatele svátosti a byl obdařen božským

úkolem a zvláštními božskými dary. Neboť kněz musí spolupracovat a napodobovat Teba, který u zde na zemi pokládal za svou hlavní povinnost ukazovat svou planoucí lásku k Otcu a udělovat lidem nekonečné poklady svého srdce. Hlavní touha kněžské duše musí směřovat k tomu, aby se co nejtěsněji spojila s Božským Vykupitelem, aby učnlivě přijímala všechny příkazy křesťanské nauky a aby je v každém okamžiku svého života tak usilovně uskutečňovala, že víra bude světlem jejího jednání a bude vyzařovat z jejích činů.

Vedenjsa světlem této ctnosti bude kněz neustále obracet svůj zrak ke Kristu a bude co nejhorlivěji plnit jeho příklady i následovat jeho příklad. Musí být pevně přesvědčen, že pro kněze nestačí plnit povinnosti, kterými jsou vázáni i věřící, nýbrž že kněz musí denně směřovat k dokonalejšímu životu, který vyžaduje nesmírná kněžská důstojnost, a to podle předpisu církevního zákoníku: Klerici jsou povinni žít uvnitř i navíc světějším životem než laici; jim musí v ctnostech i v činnosti dávat dobrý příklad.

Jako kněžský život prýští z Krista, tak také k němu musí vždy směřovat. Kristus, Boží Slovo, ráčil vzít na sebe lidskou přirozenost a žil zde na zemi, aby splnil vůli věčného Otce. Šířil kolem sebe vůni lilií, žil v chudobě a "chodil dobré činně a uzdravuje všechny" a konečně se obětoval za spásu bratří. Toť milovaní synové, souhrn tohoto podivuhodného života. Snažte se všemožně je napodobovat, pamětliví jsouce pobídky: "Příklad zajisté dal jsem vám, aby jste i vy činili tak, jako jsem já učinil vám."

Avšak počátek křesťanské dokonalosti je ctnost pokory. "Učete se ode mne, neboť já jsem tichý a pokorný srdcem". Při uvažování vznešené důstojnosti, ke které jsme byli povoláni křtem i kněžským svěcením, a u vědomí své duchovní bády uvažujeme o těchto slovech Ježíše Krista: "Beze mne nemůžete udělat nic."...

Kněží a milovaní synové, máte ve svých rukou veliký poklad a velmi cennou perlou, to jest nevyčerpateľné bohatství Krve Ježíše Krista. Užívejme ho co nejhojněji, abychom se skrze uplnou obět sebe samých, podanou s Kristem včernému Otcí, stali opravdovými prostředníky spravedlnosti v záležitostech u Boha a zasloužili si, aby Bůh laskavě přijal naše prosby a udělil hojný déšť milostí osvěžujících Církev i všechny duše. Jenom tehdyn, když se staneme téměř jedno s Kristem skrze jeho i své obětování, a když svůj hlas spojíme se sborem obyvatel nebeského Jeruzalema, ..., jenom tehdy budeme moci bezpečně a jistě udělovat skrze své kněžské působení všem lidem nadpřirozené Boží světlo i nadpřirozený život.

Ravat CECO 9-6-61

Konat B.S.P., Mí užívání významnou zájmu, 161/1
Svatý Otec Jan 23. přijal v soukromé audienci belgického ministerského

předsedu Theo Lefévra, který provázel belgické královské manžely krále Baudoina a královnu Fabiolu při jejich čtvrtiční slavnostní audienci u sv. Otce. Dále přijal belgické žurnalisty, kteří přijeli do Říma u příležitosti audience. - Relace o audienci belgických královských manželů přináší italské a větové světové deníky na přední stránce. Poukazuje se na srdečný skoro důvěrný ráz celé audience; vyzdvihují se rozdíly od ostatní podobných audiencí a konečně úlevy od stanoveného ceremoniálu, které byly učiněny vzhledem k tomu, že královští manželé očekávají své první dítě. Audience král manželů nebyl jen hold belgického národa hlavě vat. státu, nýbrž byl to projev oddanosti a poslušnosti dvou věříích katolíků, nedávnych novomanželů, kteří si přicházejí ke Kristovu zástupci na zemi pro požehnání pro svou cestu životem.

V pátek ráno král Baudoin byl přítomen mše svaté a pobožnosti v belgickém národním kostele sv. Juliána. Ve večerních hodinách se konalo při belgickém velvyslanectví u Svaté stolice slavnostní přijetí, kterého se zúčastnily nejvyšší osobnosti vatikánského i církevního světa.

NSR. V neděli 11. června se budou věřící modlit ve všeck kat. kostelích NSR zvláštní modlitbu za židy zavražděné za nacismu i za jejich katy. Jak jsme svého času oznámili, je neděle Den modliteb na tento úmysl.

Francie. Francouzský katolický spisovatel a filosof Jean Guitton, profesor dějin filosofie na fakultě literatury pařížské Sorbonny byl zvolen za člena Francouzské akademie na místo svého profesora Leona Berarda. Jean Guitton uveřejnil r. 1946 významné dílo Moderní myslní a katolicismus; nejdříve podrobil kritice tzv. náboženskou kritiku a pak studuje otázku existenc a učení Ježíše Krista a základy křesťanského svědectví. Proslul též mnoha dalšími spisy, které mají za cíl hájit křesťanství a kat. Církev v očích moderních filosofů, a dokázat, že víra nijak není v rozporu s vědou a filosofií, ale právě naopak, že vědě i filosofii něčí chybí, jestliže přijme doplnění právě z víry.

Řím. V neděli odpoledne se bude konat v bazilice sv. Pavla za hradbami tradiční zasvěcení dětí dělníků P. Marii. Bude přítomen provikář Jego Svatosti pro římskou diecézi kard. Traglia.

Belgický král Baudoin, kterého ve čtvrtek sv. Otec přijal ve slavnostní audienci, spolu s jeho chotí, královnou Fabiolou, navštívil v sobotu dopoledne kryptu pod vatikánskou basilikou a vykopávky kolem hrobu sv. Petra. V poledních hodinách oba královští manželé odjeli z Říma. Na letišti Fiumicino se s nimi rozloučil substitut státního sekretariátu mons. Anděl dell'Acqua.

Kard. Rugmabwa, biskup z Bukoby v Tanganjice promluvil v New Rochelle ve Spojených státech o situaci v afrických zemích, které nedávno dosáhly samostatnosti. Kard. pravil, že významným předpokladem pro rozvoj Církve v Africe jsou umírněné a stabilní vlády: jen ty způsobí, že zákon je respektován, že v zemi vládne pořádek a že jednotlivým občanům je zaručena svoboda svědomí. Je nutné, aby vlády zemí uznaly Církvi právo učit a vést v oblasti hodnot duchovních. Katolická C. čeká v Africe velký úkol, pravil kard. R. a dodal, že vliv Církve v Africe je daleko větší, než by se dalo usuzovat z toho, že jen 10% obyvatel jsou katolíci. Tento vliv pramení odtud, že C. vždy se zajímala o školy a výchovu Afričanů. C. má v Africe na 20 milionů pořazených, 13 000 kněží, z nichž jsou 2 tisíce Afričané, 5500 bratří laiků a 21 000 řeholnic. Katolické školy navštěvují 3 a půl milionů žáků a studentů. Kard. R. se zde zvlášt zmínil o záslužné práci dvou kat. universit: Pia XII. v městě Rom, a univita Lovanium v Leopoldville v Basutolandu.

Na 5000 věřících bylo přítomno slavnosti, při níž gen. představený am. misio-nářské společnosti Maryknoll odevzdal misijní kříž 42 misionářům. Noví misi-onáři budou pracovat na Formose, v jižní Koeji, ma Filipínách, ve stř. Americe v Bolívii, Peru, Čile a na Hawaji.

V Lurdech začala pouť letců, vojenských i civilních. Je přítomno na 3500 pilotů ze zemí západu Evropy a též zámoří: Sp. států, Alžíru, Maroka a Tunisu. Z výtěžku postní sbírky německých katolíků byla udělena subvence na postavení nemocnice v Kenge v Kongu, v provincii Leopoldville a k postavení vodovodního zařízení. Ap. prefekt z Kenge za dar německých biskupů vroucně poděkoval. Poslanecká sněmovna Spojených států veřejně vyslovila uznání za činnost Sester lásky, které pracují už 100 let v nemocnicích Boží Prozřetelnosti Providence Hospital ve Washingtonu.

Dvě přední osobnosti britského veřejného života konvertovaly ke kat. Církvi. Jsou to spolumajitel londýnského deníku The Times John Walter a býv. předseda Britské federace pro železo a ocel lord Dudley. Zprávu o jejich konverzaci přinesla tisk. služba mærických katolíků z Londýna.

10. čínského výročí národního svátku pl. Dr. j. g. p. ac. mons Th. J. Bue,

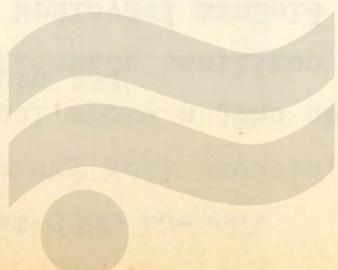
Učitel. pl. R. p. R. arc. Bu přání muz. z hudebního světa
karel f. říj. zp. me 10..

hudebního světa 12/3 v koncertním sále katedrály sv. Vojtěcha.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Argentina. Světící biskup z Buenos Aires mons. Menendez promluvil k 25 000 věřícím; poukázal na nejmocnější zbraň katolíků proti komunismu, je to láska a sociální spravedlnost. Tyto pokojné prostředky a nějaké válečné zbraň jsou nejhodnější, aby překonaly mystickou bludnou nauku komunismu.

Předtím ap. nuncius v Argentině sloužil mše svatou pod širým nebem a obětoval ji za umlčenou Církev na Kubě a v jiných zemích. Slavnost byla konána v rámci oslav 30. výročí založení Katolické akce; dnes čítá v Argentině 100 000 dospělých aktivních členů a 44 000 členů z řad mládeže.

NSR. Biskup z Berlínka kard. Döpfner poslal dopis předsednictvu Evangelického dne, který se bude konat v Berlíně, a přál jim hodně zdaru. Prohlašuje též, že katoličtí věřící ochotně nabídnou přístřeší účastníkům Dne. Pověřil tím kněze kteří pracují v duchovní správě a podobnou výzvou se obrátil ke všem kat. věřícím. Také společné noclehárny, které jsou majetkem kat. Církve budou dány k dispozici pořadatelské službě Evangelického dne. Je to pro nás samozřejmá bratrská služba, kterou rádi vykonáme, píše kard. Döpfner.

Dánsko. Po prvé letos nebyl svátek Božího těla ve skandinávských biskupstvích zasvěceným svátkem, bez povinnosti pro věřící být přítomni mše svaté. Podobně v budoucnosti nebude ve skandinávských zemích zasvěceným svátkem den Všech svatých a Zjevení Páně. Svátky jsou prostě přeloženy na příští neděli. Jmenované dny jsou v protestantských severských zemích všední dny, a proto se i kat. Církev přizpůsobila existující situaci.

NSR. Pro křesťana cesta k nebi vede zemí, protože Bůh měl tak velké mínění o zemi, že sám na ní žil, prohlásil německý jezuita P. Hirschman ke katolickýmu mužůmu Sárga. Člověk nedovede si odpovědět na otázky, které mu staví ta- to země, a proto hledí proniknout do vesmíru. Dnes záleží víc než kdy jindy na tom, uvědomit si odpovědnost za tuto zemi a všechny osobní záležitosti vidět v souvislosti s otázkami Církve a lidstva.

Gabon. Afrika. President africké republiky Gabon Leon Mba daroval automobil řeholnicím Malým sestrám P. Marie librevillské. Tento automobil, pravil pre- sident, je viditelný důkaz zájmu, se kterým já i moje vláda shlížím na vše co podporuje sociální pokrok země. Znám velkomyslnost, s níž řeh. sestry se věnují vyučování a výchově naší dívčí mládeže. Jsme vděční řeh. sestrám za to, že napomáhají k povznesení životní úrovně našich žen a s radostí jim nabízíme tento dar.

Vážení posluchači, drahí bratři a sestry v Kristu!

163/1

11/6/67 (9.30)

Už dávno nikdo z nás nepochybuje, že se v našem světě něco mění - že něco umírá a že přichází nový věk. Všechny národy světa, jakoby na tejmný povel, se daly opět do pohybu. Nejsou spokojeny s dnešním stavem. Hledají lepší rád a dokonalejší společnost. Revoluce, občanské války, rozbroje, zrady, spojenecké úmluvy, schůze, setkání a vyjednávání jsou jakoby jednotlivé vlny jediného velkého příboje, které se valí přes naši døebu. Ptáme se a musíme se ptát, zda naděje dnešního člověka se splňují a zda jdeme po správné cestě a za správným cílem.

Ne všichni dávají stejnou odpověď na tuto základní otázku. Jsou tu přední ti, kteří uvěřili všemohoucnosti technického pokroku a dali se omámit vírou v neomezené možnosti tvořivých sil v člověku. Dívají se s naprostým klidem do budoucnosti; jsou si jisti, že vše je v pořádku na naši zemi a v člověku. Jsou-li tu ještě nějaké nedostatky - říkají odstraníme je co nejdříve tak jako jsme odstranili nespavost a kuří oka nebo tak jako léčíme žaludeční vředy. Sebejistá naděje těchto lidí se opírá o úspěchy hmotného pokroku. Poukazují na dnešní stav lékařství které má k disposici lepší a účinější léky něž minulost; poukazují na výdatnější potravu, na více strojů a na dokonalejší organizaci práce a větší výrobnost. Až prý si člověk podrobí dokonale přírodu a přinutí ji ke stále služebnosti, osvobodí i sebe od závislosti na ní, stane se svobodným pánum, dosáhne svého cíle. - Tento technický optimismus je velmi vratký a povrchní. Jeho základním nedostatkem je to, že má proti sobě pravdu. Stačí podívat se nezaujatě a bez předsudků do současné společnosti, do jakékoliv společnosti - i do té, která se ráda vydáva za kvalitativně vyšší a lepší společnost a hlásá o sobě, že přemohla úpadkové zjevy ve svém životě. Spatříme hluboké hnisavé rány na duši člověka, jež se nadějí zakrýt ani statistikami. Jsou to takové rány, které nevyléčí ani nejlepší klinika a nejpokrovější věda. Uvedmě si alespoň jeden příklad. Je známo vám všem, že za poslední dva roky na území vašeho státu stopadesát tisíc žen odmítlo dát život svému vlastnímu dítěti, které již žilo pod jejich srdcem. Většina se dopustila tohoto hrozného činu nikoliv ze zdravotních ani z hospodářských důvodů.

V těchto stopadesátisíci matkách musí být něco zhrouceného, něco nezdávěho. Je to hřich převrácené a rozvrácené sebelásky, která se klání jedmáému božstvu: svému vlastnímu a já a svému pohodlí. Kdo zahřnání a vyléčí tento hnusající vřed na těle naší národní společnosti? Kdo zastaví národ na jeho sebevražedném pochodu? Jistě to neudělají krásné řeči o úspěších hospodářské revoluce.

Jsou mezi námi i ti, kteří ztrácejí denně důvěru v život. Nevěří už téměř v nic. Nevěří v Boha, nevěří v pokrok, nevěří v možnost míru a blaho bytu, nevěří v člověka. Jsou na pokraji zoufalství. Nevidí východiska z chaotického bloudění moderní civilizace, která se stále více zamotává do sítě svých vynálezů a v jejíž krvi rostou bez přestání jedy vymyšlené jejím mozkiem a vyrobené jejíma vlastníma rukama.

Tyto dvě odpovědi nejsou křesťanské. Proti první mluví pravda a zkušenosť denního života. Proti druhé se v nás brání zdravá lidská naděje a křesťanská víra. Život nemůže být jen nesmyslnou hrou a udsouzením k umírání. Křesťanství od nás někdy nežádalo, abychom si nasadili nějaké růžové brýle a neviděli skutečný stav lidských věcí, zapomněli na smutek lidské býdy a nemysleli na utrpení, které nás obkloupuje. Ale křesťanství bylo také vždy velmi vzdáleno od každého škarohlídství a poraženectví. Nezoufalo si nikdy nad člověkem, nad jeho hřichy, nemocemi a blouděním. Křesťanství má totiž v sobě něco, co chybí každému revolučnímu hnutí dneška. Křesťanství žije v čase a jde s dobou; sleduje člověka na jeho technických a vědeckých výbojích. Vidí i jeho bádu, starosti, úzkosti; naslouchá jeho horečnatému tepu a saazí se pochopit skrytý smysl jeho blouznění. Ale křesťanství třebas žije v čase, není z této země, nezrodilo se nažije z tohoto času. Jeho nadčasový a nadzemský původ mu dodává onu tajemnou sílu, odvahu a naději postavit se tváří v tvář největším dějinným výzvám, největším běsům a bouřím, bez strachu a s jistotou na konečné vítězství. Pro křesťanství je i ten největší zločiněc jen jakoby ztraceným stříbrným penízem, o kterém hoří dnešní evangelium. V každém člověku, i v tom nejopovrhovanějším padouchovi, křesťan vidí stále obraz Boží, obraz sice znetvořený a na rušený děštěm, sněhem, ~~slepotou~~, větrem - ale přece jen obraz a podobu Boží

Lidská společnost posílá do žaláře, do koncentračního tábora nebo i na šibenici toho, kdo se prohřešil proti jejímu zákonu. Křesťanství je silnější tím, že káx jen přikazuje pokleknout v pokoře a v pokání. Křesťanství se nemstí, nýbrž žehná, odpouští, zachraňuje, hledá to co bylo ztracené - hledá jako dobrý pastýř svou ztracenou ovečku - jako ta žena ztracený peníz.

Draží bratři, - množilo se řečnilo a řeční o revoluci. Je pravda, my dnes prožíváme druhou technickou revolucí. První nám dala stroje. Druhá nám dává myslící elektronické mozky. Ale ani první ani druhá neudělala člověka lepším a šťastnějším. Ještě dnes býcil nenávisti, závistí, krutosti, sebelásky... hledá v lidském srdci, zabijí a ničí. Více jak kdy jindy je třeba revoluce srdcí. Každá jiná revoluce: politická, hospodářská nebo vojenská uvízne na půl cestě v bahně svých zločinů. Není s to proměnit člověka. My křesťané víme a věříme, že existuje jediná revoluce, skutečná a opravdová, která nezačíná nenávistí, nýbrž láskou - která nezabijí, nýbrž přináší život : je to revoluce Kristova kříže. Snad jsme na ni někdy zapomněli. Snad jsme nerozuměli Kristovu příkladu a dílu. Neříkal nám, hledejte blahobyt, pohodlí. On mluvil nejdřív o sebezáporu, o boji proti hřichu. Vybízel nás, abychom hledali nejprve království Boží - vše ostatní nám bude přidáno. A v království Božím je třeba nést statečně a s sláskou svůj vlastní kříž. V tom je revoluce a síla - a proto budeme moc následovat, nést kříž i svým slabším bratřím a sestrám.

Soudobá společnost čeká ještě na skutečnou revoluci. Naše velké poslání v této době - která je opět z velké části pohanská - tkví v tom, abychom v ní zanítili eheň Kristovy revoluce, ten ohň, který přinesl Kristus na zem a přeje si, aby hořel. Rozdmýchejme jej ve vyhlaslých duších, nedušmě knoty doutnající - nýbrž dejme jim zaplatit zase naplno, aby v jejich světle byl zase přítomen Kristus - Pravda, Život a Česta. Dnešní člověk hledá odpověď na poslední otázky svého života. Ukazujme mu široké obzory a nekonečné perspektivy křesťanské nauky. Naše mládež potřebuje spolehlivé a mocné ideály, pevný zákon pro svůj mravní růst. Pomožme jí, poznat šířku a délku, hloubku a výšku křesťanského zákona, který není dělán pro slabochy a zbabělce, lidi přízemní - nýbrž pro člověka, který cítí po- gřeba nekonečnosti.

14.června v Montreale v Kanadě místní arc.kard.Pavel Emil Léger slavnostně otevře a vysvětí v Českém misijním domě Kulturní středisko arc.Berana.

✓ Středisko se skládá z malého ale vkusně upraveného přednáškového sálu asi 1 pro sto osob, z krajanské čítárny a knihovny. Sín zdobí obraz pražského - arcibiskupa, dílo českého jezuity P.Jana Langy.

✓ V neděli dopoledne sv.Otec Jan 23. udělil zvláštní audienci skupině 250 římských inženýrů a architektů a pak členkám sdružení žen které šíří úctu k B.S.P. K oběma skupinám sv.Otec krátce promluvil.V poledne z okna své soukromé pracovny udělil své požehnání věřícím a turistům na náměstí sv. Petra. Předtím se s nimi pomodlil Anděl Páně.

✓ Rád stavitelů - zřízení, které v mnoha zemích Západního světa ~~x~~ dobrovolnou prací svých členů odpomáhá bytové nouzi - bude pracovat letos v létě na 210 podnicích, Porvé též v zámoří. Asi 4500 dobrovolníků bude pracovat v jižní Africe, Alžíru, Nové guinei, jižní Americe a ve Spolkové republice konžské v Togu, Tanganjice a Guatemale.

✓ V Bambergu v NSR se koná sjezd kat.mužů na heslo Volíme svobodu. Sjezdu je přítomen kancléř Adenauer a spolkoví ministři Strauss a Ehrhard.

✓ V městě Kansas City ve Spoj.státech se konají v neděli slavnost odjezdu první skupiny tzv.Papežských dobrovolníků pro latinskou Ameriku. Pro tuto apoštolskou práci se nabídlo 22 mužů a žen. Budou pracovat v závislosti na biskupech v Brazili, Peru a britském Hodnurasu.

Berlínská diecéze bere na sebe finanční náklad na postavení jedné farnosti v severní části města Hirošimy v Japonsku. Budou uspořádány zvláštní sbírky

✓ V sev.části města Hirošimy pracuje jako misienář něm.jezuita P.Jokiel.

Rakouská řeholní společnost Casitas Socialis, kterou schválil 10.června 1936 arc.kard.Innitzer oslavily 25.výročí založení. Společnost založila doktorka Hildegarda Burjanová; je zahájen proces o její blahořečení.

Hlavní bolestí, proč Afrika nemá dost vlastních kněží je analfabetismus, který existuje ještě v mnoha zemích, prohlásil mons.Msakila, biskup z Karemy v Tanganjice. ~~Jestli chceme přivést více Afričanů ke kněžství, musíme otevřít cestu k vyšším studiím většímu počtu křesťanů.~~ Mons.Msakila vyslovil hlubokou vděčnost své země práci cizích misionérů. Prolhásil to v Montrealu v Kanadě, kde dlí, aby získal fondy pro postavení 3 škol:střední, zemědělské a technické.

Předseda sekretariátu pro sjednocení křesťanů, J. Em. Kard. Augustin Bea, měl nedávno ve svém sídle, brasílské koleji či semináři konferenci soukromého rázu, jež trvala asi hodinu. Jednal v ní zhruba o poměru protestantů ke katolické církvi, tak jak se tento poměr jeví v činnosti jeho sekretariátu. Dovolíme předložit našim posluchačům stručný obsah této konference.

První zmínku věnoval protestantům v Brasilii. Jejich počet se mezi lety 1916 a 1957 zvýšil 27 krát, je to výsledek neúnavné propagandistické činnosti protestantů severoamerických. Velmi nesnadné je vejít ve styk s těmito protestanty, protože jsou rozděleni na malé skupiny uzavřené. Na nějaké sjednocení nebo přiblížení se snimi zatím myslit nijak nedá.

Jaké položení shledáváme v jiných zemích?

Již dlouhou dobu biskupové různých zemí a řádoví představení volají po vytvoření hlubších a plodnějších styků s protestanty a to nejen přátelských, neboří oficiálních. K tomu je potřebí založit orgán, jenž by vytvořil potřebné prostředí, v němž by se lehceji navazovaly styky s odloučenými bratřími, protestanty nebo pravoslavnými. Pravda bylo tu až dosud Svaté Officium, ale jeho zákroky sloužily především k ochraně neporušenosti pravé víry. Příprava na druhý vatikánský koncil dala sv. Otcí dobrou příležitost k založení orgánu, jenž by se těmito problémy ex offo zabýval. A tak když listem Motu proprio o svato-dušní neděli 1960 vytvářel přípravné komise druhého vatikánského koncilu, umí-vadil mezi ně také očekávaný úřad, jemuž však byla dána forma sekretariátu, vhodnější pro lepší vyřizování jeho záležitostí. Toto motu proprio určilo také dva účely sekretariátu.

První, bezprostředním cílem jeho činnosti je sám druhý vatikánský koncil. Ned po ohlášení koncilu protestanté se začali zajímat, budou-li pozváni. Z dějin je známo, že byli pozváni na tridentský sněm. Selachem sám se dokonce dal již na cestu, ale nedošel, protože těžkosti politického rázu mu v tom zabránily. Během prvního vatikánského sněmu bylo k protestantům obráceno všeobecné provo-lání a udalo se na nich, aby se vrátili do domu společného otce. Ale oni to odmítli jako nemístné věnování do jejich vnitřních záležitostí. Dnes je situace hodně změněná. Protestanté sami si přejí vejít do styku s koncilem. Chtějí být informováni o jeho praktických výsledcích. Odtud potřeba našeho sekretariátu, jenž by měl udržovat styky s takovými protestantskými skupinami. Tento úkol jistě není snadný. Dosud nebylo možno najít praktické řešení, jak udržovat styky s jednotlivými protestantskými skupinami církvi jako takovými.

Druhý účel sekretariátu se týká budoucnosti. Sekretariát má usnadnit ná-vrat odloučených bratří k jednotě pravé náš různé církve. To bude vyžadovat mnoho práce a němilo času. Koncil si jistě bude všimat některých otízek, hámajících jež zajímají protestanty, jako užívání lidové řeči v liturgii. Východní křesťané, když slyší o nášm sjednocení, vždy ukazují, jak se bojí, aby je potom ne-latinisovali. Je to otázka, jež se netýká dogmatu, a proto nebude překážkou

sjednocení. Jiným podobným bodem je úprava církevního práva moderním poměrům. Otcové koncielu ji budou muset dát základní linee.

Sekretariát založený za tímto dvojím účelem byl již příznivě přijat našimi křesťanskými bratřími, kteří oficiálně ukázali sympatií pro tuto iniciativu Sv.Otce.

Zatím práce samého sekretariátu se ukázala mnohem rozsáhlejší, než se původně myslilo. A to do té míry, že již bylo potřeba založit 9 podkomisi, a od povědět na mnoho návrhů, které sekretariátu došly. Návrhy se týkají většinou problémů eklesiologie, a zatím se o nich nemožno dosti dobře sítit.

Sekretariát se skládá z předsedy, což je sám kardinál Bea, sekretáře, což je Mgr. Jan Villebrands, jenž je ve věci manuální velmi kompetentní z 11 členů a 15 poradců, či konsultorů. Dá se čekat, že v budoucnosti sekretariát bude mít své korespondenty v různých zemích. Jurisdický rozdíl mezi členy a poradci spočívá v tom, že členové mají při jednání rozhodující hlas, kdežto poradci jen hlas poradní.

Pro sekretariát se hledala co možná nejširší pracovní základna a proto se hledali členové a poradci ze všech těch národností, kde protestanté mají určitý význam.

Z Belgie je tu jen jeden člen a jeden konsultor, protestantismus tam není žádným problémem.

Z Francie dva členové a dva konsultoři. Mezi protestanty tohoto národa převládá kalvinismus, tvrdý a uzavřený. Tak z Francie získává málo i Světová rada církvi.

Také Anglie má dva členy a dva poradce. Anglický protestantismus je velmi důležitý. V obřadech se blíží nejvíce katolická církve a v organizaci si zachovali určitou posloupnost. Dnes se nedá diskutovat o platnosti anglikánských svěcení. Po známém rozdrcení Iva XIII., angličtí protestanti pozvali schismatičtí biskupy pro svá biskupská svěcení. Při té příležitosti se kard. Bea zmínil i o nedávné návštěvě doktora Fisherka a jeho slova neahlé sympátie pro tohoto vysokého hodnostáře anglikánské církve. Na masové konverze se však mezi anglikány nedá ani myslit. Kéco jiného jsou konverze ve skupinách. Tak např. t.zv. High Church, Vysoká církev či církev anglokatolická, název, který se jim samým moc nelibí, zachovala si skoro všecko, co kdysi obdržela od katolické církve. Tak v jejich modlitebních knihách se začíná ranní modlitbou a končí večerní a nechybí tam ani "Pod ochranu Tvou", jež je výrazem protestantské mariologie. Ordinarium Missae je prakticky stejné jako naše, podobně i proprium, jež nevylučuje ani nejnovější náš Nejvěrzejší Panny Marie, zavedenou r. 1950 po prohlášení dogmatu. Pro tuto skupinu vstup do katolické církve by nebyl žádným krokem do neznáma.

V Itálii protestantský problém praktický neexistuje. Je tu jen určitý počet valdésských, kteří existovali již před reformací, ale pak se přidali ke

kalvinismu.

V Německu situace je mnoho spletitější a svízelnější, poněvadž tam existuje mnoho rozdělených církví v rozptýlení. Poslední dobou bylo vidět snahu po sjednocení a tak vznikla jakási organizace, jejíž nejvyšší hlava dostal název Superintendent. V Hamburgu vznikla nová církevní provincie. Také v německém protestantismu se cítí duch obnovy, a ani sama liturgie tomuto duchu neuniká. A její obnova se projevuje návratem k obřadům katolické církve. Tak bylo zavedeno slavení jináma mše t.č. Večeře, která je velmi podobná naší mše sv. Jedno laické hnutí zavedlo také soukromou zpověď.

Ale i tak zůstává problém, s kým má vlastně sekretariát jednat. Když jeho Eminence mluvila s jedním protestantským teologem, o tomto problému, ten se jen skromně přiznal, že právě v tom spočívá jejich bolavý bod, nemají oficiálního mluvčího.

V Americe je situace ještě spletitější. Existuje tam 256 denominací, z nichž jen 80 se stalo členy Světové rady církví. Proto se v tomto prostředí pracuje jen velmi těžce.

Jaká jde tedy naděje v přítomný okamžik?

Dá se poněkud pozorovat, že všeobecné ovzduší alespoň trochu zlepšilo. Ze všech stran celého světa cítit nostalgii po jednotě. Také světová rada církví ukázala tuto nostalgii. Pravda, oni chápou jednotu v jiném smyslu než my. Mnoho rokuji o tom, co to vlastně jednota je, nenašli dosud její definici, ani její typické rysy.

Jak vidět, nemáme mnoho konkrétních faktů.

Svatý Otec ve svém projevu k benátskému klérku r. 1959 rozlišil tři stupně sjednocovací práce, mimo přiblížení, mimo sbližení a sjednocení. Nebude to práce jednoho roku ani jednoho desetiletí, a uvidíme, bude-li na to celé století stačit. Ale jednoukrát se musí začít. Bez vědce oni nikdy nerajdou cestu k jednotě. Překážek je mnoho na poli dogmatickém, právnickém, liturgickém, všude tam je třeba dlouhé přípravy. Kromě toho je také třeba znát protestantismus, jeho dějiny, jeho nauku. Návrat protestantů je milostí, kterou nutno vypořádat na modlitbách tak, jak se to děje např. v oktavě modliteb za unii.

R 9561

ústav pro studium
totalitních režimů

V.M. Svatý Otec Jan 23. předsedal v pondělí dopoledne prvnímu zasedání ústřední komise pro přípravu II.vat.sněmu. Bylo přítomno 31 kardinálů, 2 patriarchové, 12 arcibiskupů a biskupů, 4 gen.představení řeh.řádů a 23 pordaců. Svatý Otec nejdříve pronesl krátkou latinskou alokuci:vyslovil svou radost nad tím, že mu bylo dopřáno svolat tuto ústřední komisi a předsedat jejímu zasedání; celá Církev očekává hojně ovoce od koncilu, anomi lidé mimo Církev. Je to pohnutkou ke klidné ale vytrvalé práci. Velký kus už vykonaly jednotlivé komise a sekretariáty: ústřední komise nyní zváží a zhodnotí výsledky ostatních komisí a stanoví první návrhy pro koncil sám. Koncil je událost, která zanechá nevymazatelnou stopu v dějinách Církve, pravil sv.Otec a naznačil ovoce 20 předcházejících koncilů, které se už v Církvi slavily. Závěrem sv.Otec vyzval předsedy jednotlivých komisí a sekretariátů, aby podali referát o práci, která byla už vykonána. Jejich referáty budou zkoumány na zasedáních příští dny. Jako první podal referát o dosavadní činnosti tajemník ústřední komise mons.Felici. Zasedání zakončil sv.Otec krátkým proslovem. Zasedání ústřední komise budou pořáčovat denně tento týden.

Lurdy. V lurdech skončila v neděli mezinárodní pouť letců. Bylo přítomno na 5000 pilotů a leteckého personálu z Francie i jiných zemí. Při evangeliu pontifikální mše svaté kard.Richaud arc.z Bordeaux poukázal na to, j^ál letecky ví nutí lidi rozšířit své obzory a přiblížit se ~~Kristu, jenž objímá vše.~~

Vídeň. V Budapešti se koná podle zpráv tiskových kanceláří proces proti 11 katolickým osobnostem, z nichž 4 jsou kněží. Klade se jim za vinu, že chtěli založit kroužky katolické mládeže; tím se provinili protistátní činností která prý má za cíl zvrátit lidově demokratický režim v Maďarsku.

Turin. Arc.z Turinu kard.Fossati položil a posvětil základní kámen k monumentálnímu chrámu sv.Jana Boska v rodišti v odišti ke cti tohoto světce. Chrám bude 75 m dlouhý a široký 36 metrů. Bude stát na pahorku a obklopen prostranstvím o 10 000 čtverečních metrů. Položení základního kamene byly přítomny četné osobnosti církevní i občanské.

Formosa. Světící biskup z Taipehu konsekroval první katedrálu ostrovu Formosy. Stavba katedrály byla zahájena r.1952, kdy byla na ostrově zřízena církevní hierarchie. První mše svatou celebroval ap.internuncius mons.Caprio. Děkovně Te Deum zazpíval kard.Tien, arc.z Pekingu v kontinentální Číně a ap.administrátor z Taipehu.

Vatikánské pošty vydaly v úterý sérii šesti pamětních známek k 1900.výročí příchodu sv.Pavla do Říma.Na dvou známkách je znázorněna mapa Středozemního moře s vyznačením cesty sv.Pavla; na dalších dvou je zobrazen příchod Apoštola národů do Říma a na posledních dvou je basilika sv.Pavla v Římě.

~~papežská ústřední přípravná komise konala v úterý dopoledne své druhé zasedání.~~ Víc než hodinu byl přítomen sv.Otec. Bylo přítomno ~~34~~³² kardinálů a další sobnosti. Bylo jednáno především o tom, kdo má být na koncil povolán. Po odchodu sv.Otce předsedal kard.Micara, tj.nejstarší z přítomných kardinálů.

Vat.deník L'Os.Romano věnuje svůj úvodník procesu proti katolickým kněžím a laikům, který se koná v Budapešti. Proces má tvořit další nátlak na kněze aby přijali mezi sebe kolaborující kněze vlastenecké a mírové, která bezbožecí režim chrání a protežuje kde jen může, kdežto biskupové mnohým z nich odejmuli právo vykonávat kněžské funkce. Jejich tři vedoucí byli stiženi těžkými církevními tresty nejvyššími církevními autoritami. Jak vidět, pokojné a věděcké metody boje proti náboženství se neosvědčily: proto komunisté se znova vracejí k stalinským metodám soudního teroru, které před 5 lety velkomyslně Chruščov odmítl; ~~jak vidět komunistům jsou dobré všecky prostředky~~, jen když slouží jejich cílům. Tak vypadá ta komunistická morálka.

Ulice v nové čtvrti města Mannheimu v NSR se budou jmenovat po předních německých pionýrech křesťanské sociální nauky: po mohučském biskupovi von Kettelerovi, zakladateli německé Charity Werthmannovi a Jinř. Peschovi, filosofoci K 100.výročí založení kat.misií v Dahomeji arc.z Cotonu Afričan mons.Gantin vydal pastýřský list o úkolech Církve v afrických zemích, které právě dosáhly národní samostatnosti. Mons.Gantin píše, že tyto země by se nemely jen starat o dostatek kněžských povolání pro vlastní diecézi, nýbrž o církevní oblasti méně vyvinuté v ~~jiných~~ afrických zemích. Oslavy 100.výročí založení kat.misií v Dahomeji budou trvat až do září. Závěrečným oslavám bude přítomen kard.Agagianian, prefekt kongr.šíření víry.

Od 22. do 30 června se bude konat v Kolíně nad Rýnem IV.mezin.sjezd o církevní hudbě. Na programu jsou především čtyři otázky: význam církevní hudby pro naši dobu; církevní hudba v misijních zemcích, ukoly římského Ústavu pro církevní hudbu v 50.výročí jeho založení a organizace církevní hudby v mezinárodní spolek se ~~účastí~~ ování pěstitelů sekretariátem v Římě.

Am ka.tisková kancelář referuje, že ve vězení čínských komunistů zemřel biskup z Hengčowu mons.Josef Wan cu Čang, který byl ve vězení přes 6 let. V září 1955 byl odsouzen protože odmítl spolupráci při pokusu založit čínskou národní církev. Bylo mu 53 let; knězem byl vysv.r.1934 a biskupem 1952

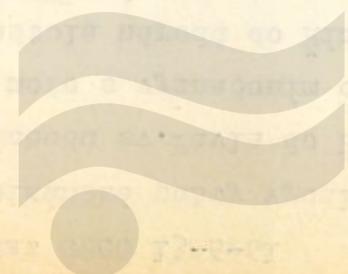
Dnes patří rovněž kmenovému % Ruské prav. kat.: min. aby m
že provinili o tom, že ~~1817~~
v říjnu 1817 bylo ~~prohlášeno~~ ~~roku~~ ~~1817~~ pro ~~zákona~~
zákona. nejdříve, vždykdyž byl zákon uveden do komise;

Tuto knihu mohu i my i dal vydít IV. 2.

VII - Český - svět

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

VM/Svatý Otec Jan 23. přijal ve zvl. audienci představené řádu bratří, kteří se sjeli do Říma na sjezd. konaný každých 5 let. Svatý Otec vzpomněl na své první styky se Školskými bratřími - bylo to r. 1901 - a pak promluvil o zásležné práci, kterou školští bratří konají k dobru Církve. Výchova mládeže je jedním z hlavních úkolů Církve; nic nedovede nahradit to pozvolné vlévání křesťanských ctností, které se děje právě v katolických školách. Rozkvět škol je jednou z nejkrásnějších ozdob Církve. Závěrem je sv. Otec vyzýval, aby zůstali věrni duchu sv.ho zakladatele sv. Jana Křt. dela Salle; též vyslovil politování nad protivenstvími, se kterými kat. školy se nejednou setkávají: Kéž zkoušky, které Bůh ve své nevyzpytatelné prozřetelnosti ~~dopouští~~ slouží k tomu, aby podnítily ještě více naše energie, abychom se s radostí dali k dispozici Bohu a ujali se jinde práce na jednom místě přerušené. Nakonec volal k mladým, aby se velkomyslně dali do služeb Krista v jeho ^{nevinných} bratřích. Sv. Otec dále přijal v audienci skupinu ^{vysokých státních} ministrů a úředníků Itálie, Belgie, Holandska a Německa, kteří se sjeli do Říma na porady.

VM. Vatikánský deník L'Os. Romano uveřejňuje článek o situaci kat. škol na Kubě. 7. června rada kubánských ministrů schválila návrh zákona, kterým se zeštátní všechny soukromé ^{základní} školy na Kubě. Tento zákon teprve nyní ^{potvrzuje} nabývá platnosti, už dříve řada kat. škol, mj. též kat. universita sv. Tomáše Villanova, byla vládou obsazena. Asi 350 ústavů, které se zrodily z podnětu a nákladem Církve a které vždy pracovaly k dobru kubánské mládeže, je odňato svým právoplatným majitelům. Nelze říci, že školy přijímaly jen děti z bohatých rodin. Dějiny povídají, co Církev na Kubě vykonala právě pro třídy nejchudší a nejpotřebnější. Jedna z prvních škol, která musela vytrpět protivenství od vládnících autorit byla škola elektromechanická v Belenu, na předměstí Havany - škola dnes přejmenovaná podle Patrika Lumuby. V této škole po 20 letech se dostávalo zdarma odborné výuky stům mladých pracujících.

Itálie. Biskupské kurie z Tridentu a Brixenu vydaly prohlášení, kterým se odůzvují násilné činy, spáchané v jižním Tyrolsku v posledních dnech. Zvláště se vyslovuje politocání nad tím, že skutky násilí se udaly právě v neděli po svátku B.S.P., který je posvátný všemu tyrolskému obyvatelstvu. V prohlášení se opakují slova ordináře mons. Gargittera, že spravedlnost se dosáhne nespravedlností, ani nelze nespravedlností odčinit utrpěnou nespravedlností. Ne v revoluci, ale ve svorném vývoji spočívá záchrana a spravedlnost. Násilí doveď jen ničit, ne budovat; rozněcovat vášně, ne je tišit.

Ve čtvrtek dopoledne se konala třetí zasedání ústřední přípravné komise pro durhý vat.sněm. Pokračovalo se v diskusi o tom, kdo má být na sněm po-
zván. ~~Zasedání nejdříve al Zasedání nejdříve předseda předseda~~ kard. Klemente Micarelli, asi v půli zasedání přišel mezi shrom. sv. Otec

✓ kard. Klemente Micarelli, t.j. nejstaršímu z přítomných kardinálů. Když skončil

diskuse o tomto předmětu, kard. Heard podal relaci o tom, jak mají být slože-
ny jednotlivé koncilové komise. On zakončil zasedání svým ap. požehnáním.

Ústřední komise zasedá od pondělka denně. Bude zasedat též příští týden.

✓ Zprav.služba France Prěs referuje o incidentech, které se udaly v Havaně
v úterý při odjezdu skupiny kněží a řeh. sester. Castrovi milicionáři hledě-
li přehlušit a rozptýlit katolíky a žáky býv.kat. škol, kteří se chtěli roz-
loučit se svými misionáři a býv.učiteli.

✓ Západoněmecký episkopát ztratil v posledních dnech dva své členy: zemřel b
biskup z Mohuče mons. Storch a v sobotu arc. z Řezna mons. Buchberger

Komunismus je rekace na nedostatek křesťanské lásky, prohlásil mons. van El-
swijk, biskup z Morogoro v Tanganjice v konferenci o apoštolačních úkolech

v afrických zemích. Biskup poukázal na plodnou práci misionářů ve své diecé-
si, kde z 500 tisíc obyvatel je jen 135 000 katolíků. Diecéze z Morogoro

řídí též řadu kat. škol a nemocnic, sirotčinec a velký seminář, kterému
mons. van Elswijk věnuje veškeru péči.

Dvě třetiny členů Nár. shromáždění v Togo jsou katolíci, kdežto v zemi je ka-
tolíků ani ne pětina obyvatelstva. Jedním z prvních činů nár. shromáždění -
jehož 51 členů patří z Jednotné Tožské straně, bylo že zvolilo katolíka
Sylviana Olympia hlavou státu. Togo čítá milion 250 tisíc obyvatel; samostatnosti
postavení prvního kat.kostela.

dosáhlo r. 1960, sto let po ~~poxzakládání~~ Vlajka evropské rady bude posvěcena na alpské hoře Motta a zavěšena mezi
ostatní evropské vlajky. Vlajka má uprostřed obraz P. Marie "rálovny Evropy"

✓ již je zasvěcena svatyně na hoře. U příležitosti posvěcení vlajky jsou ohlá-
šeny zvláštní slavnosti, jichž se zúčastní katolíci z NSR .

Společnost misionářů Božího slova, verbisté, čítají podle poslední statistiky 4861 profesních členů a 575 noviců. 34% kněží a 58% bratří laiků pracuje v evropských zemích, 30% kněží a 24% bratří laiků v obou Amerikách a 26% kněží a 12% bratří laiků v Asii. Zbytek verbistů pracuje v misích v Africe a v Austrálii.

V poslední rozmluvě jsme rozbírali sestavení knihy Soudců a řekli jsme, že tato literární stavba vděčí svou konsistenci několika formulím, jež se v určitých bodech opakují. Tyto formule, či sloupy, jež drží celou tuto stavbu, jsou věty bohosloveckého obsahu, jež vysvětlují význam událostí a všem liským skutkům dávají jednotu náboženskou.

Nejlépe se snad dá vysvětlit tato konstrukce hudebními výrazy. Představme si nějakou operu. Před začátkem hry orchestr ~~mají poměr~~ hraje předehru, jež však nemá být pouhou vyjíždkou ve světě melodii.. Taková smetanovská či dvořákovská předehra vyhovuje dvěma požadavkům: za prvé soustřeďuje v malém měřítku motivy celého díla a za druhé tyto motivy rozvinuje v čisté hudbě bez osob na scémě.

Oba tyto požadavky jsou uskutečněny ve velkolepém úvodu do knihy Soudců a proto si jej dovolujeme nazvat její předehrou.

Za prvé se tam opakují fráze, jež tvoří bohoslovecké ~~členiny~~ motivy dějin jsou tam soustředěny a dramaticky seřazeny v úzkém prostoru 10 veršů.

Za druhé, motivy jsou uskutečněny samy v sobě, bez osob dramatu, jež by je měly uskutečňovat.

Kdo zná dobře předehru, může klidně sledovat hudebně celé drama, aniž by se ztratil a pozná význam jeho jednoty a hloubky. Podobně se děje i s grandiosní předehrou naší knihy. Prospěje nám tedy přečíst si ji a přezkoumat.

"I činili synové Izraelovi co bylo zlé v očích Hospodinových, sloužíce Baalům. Opustili Hospodina, Boha Otců svých, který je vyvedl z Egypta, chodili za ~~bohy~~ cizími, za bohy národů, kteří sídlili kolem nich, klaněli se jim a tak popudili Hospodina ke hněvu - tím totiž, že ho opustili a sloužili Baalu a Astartám.

Hospodin se tedy rozhněval na Izraelity a dal je v ruce plenitelů, kteří je zajímalí a prodávali nepřátelům sídlicím kolikolem; a nemohli odolati protivníkům svým, ale ať šli kam šli, byla ruka Hospodinova na nich, jak byl mluvil a přísahal jim. I byli náramně skličeni.

Tu vzbuzoval Hospodin soudce, kteří by je osvobodili z rukou plenitelů, avšak ani těch nechtěli poslouchati, smilnice s bohy cizími a klanějíce se jim. ~~B~~ězy opustili cestu, kterou chodili otcové jejich; slyšeli sice přikázání Hospodinova, činili však vše jim na odpor. Když tak Hospodin soudce vzbuzoval, býval nakloněn, pokud žili, k milosrdenství, vyslýchal nářek utiskovaných a vysvobozenoval je od ran škůdců. Když však ten onen soudce zemřel, vraceali se zase a činili věci mnohem horší nežli činívali otcové jejich, chodice za bohy cizími, sloužíce jim a klanějíce se jim. Nenechali svých výmyslů a cesty záputělosti, po které si navykli choditi.

I vzplál hněv Hospodinův na Izraele a pravil: Protože národ tento ruší smlouvu mou, kterou jsem učinil s otci jejich, a že nechce poslouchati ~~mo~~ hlasu mého: ani já nevyhledám národů, které zanechal Jésue, když umíral.

Tato předehra zahrnuje pět temp, jež pak můžeme shrnout takto:

1. hřich Izraele: modloslužba; jež dráždí Hospodina,
2. hněv Hospodinův. Hospodin trestá svůj lid tím, že ho přenechává jeho nepřát.
3. Hospodin vzbuzuje soudce, kteří ho chrání během svého života
4. po smrti soudců se Izraelité znovu vraci ke hřichům,
5. tak se rozněcuje hněv Hospodinův.

Jedná se tedy o cyklický pořádek: hřich - trest - spasení - hřich - trest. V něm můžem rozpozнат motivy, jež se opakují, a tím udržuje architekturu knihy. Při tom nás však něco překvapí. Chybí důvod Božího zákroku, chybí odkryté pokání lidu. V třetím tempu se na ně naráží, ale netvoří samostatný motiv, jako později v knize samé. Proč chybí? Schválně?

Nemůžeme myslit na náhodu, protože spisovatel piše a buduje při plném vědomí. Pravděpodobný důvod otomoto nedostatku je, že autor chce všecko přenést na absolutní božskou autoritu. Lid hřeší, Bůh ho trestá a když vidí, jak lid trpí a je zkormoucen má znova slitování. Trest dostává spasitelný význam, protože Boží láska nepřestává. Ježto pak Bůh nepřestává milovat svůj lid, když ho vidí v utrpení, i když si to zasloužil, má slitování a posílá soudce, kteří ho zachraňují. Hospodin vešel v úmluvu s lidem, a tuto úmluvu pak věrně plní a tato starost o lid stačí, aby ho pohnula ke spasitelnému zákroku. V knize samé se pak jeví výrazněji i lidská stránky a to nejen v hřichu, nýbrž i v lítosti a prosbě o slitování.

Cyklické uspořádání znamená opakování: a opravdu čtvrté tempo opakuje první a páté opakuje druhé, "roznítil se hněv Hospodina na Izraele" a v tomto okamžiku nit vyprávění se vzdaluje cyklického pohybu a uvádí řeč Jahve, která vysvětluje jednu důležitou bohoslovskou otázku.

Hospodin slíbil, že celou palestinskou zemi dá Izraeli. To bylo posláním Josaue. Takový slib je teologickým faktem. „roti němu však svědčí dějinná skutečnost, že v palestinské zemi existuje ještě mnoho jiných národů, kteří v míru nebo ve válce žijí spolu s Izarelem. Jak rozrešit tento zdánlivý protiklad? Proč Bůh neplní svůj slib?

Pérem ~~napřímo~~ autora odpovídá sám Bůh. Dovolil, aby tam národové zůstali jako trest za hřichy, jako záruku věrnosti, jako cvik ve zbrani. Tímto přidavkem se končí ouverture a podává nám bohoslovecké vysvětlení dějin, situaci, jak se bude jevit dále v knize samé. Od předenry přecházíme pomalu na scénu a k osobám. Čtěme dále:

(Nevyhledám národnů), abych jimi zkoušel Izraele, budou-li ostříhati cesty Hospodinovy a kráčeti po ní, jako činili otcové jejich, čili nic.

Zanechal tedy Hospodin všech těch národů nechtěje rychle je vyhubiti, a nevydal jich do ruky Josuovy... .

Synové Izraelovi, sídlíce mezi Kanaanskými, Hetejskými, Amorrhejskými, Ferejejskými, Hevejskými a Jebusejskými, brali si dcery jejich za manželky,

dávali dcery své synům jejich a sloužili bohům jejich.

K závěru této analyse se ptáme: Mezi tím cyklickým pojetím dějin, jak jsme je zkoumali dnes a přímočarým pojetím, jak, se dějiny ve skutečnosti dějí, tu musí být nějaký protiklad! Uplatňuje se pak v knize samé přesný pohyb těch temp, jejž nám naznačovala ouverture?

Na tyto otázky si odpovíme v příštím přenosu.

R. 3661

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

16/6/66 ústava B.P.D. (NP. č. 6)

169/1

Brazilští biskupové vydali společné prohlášení k chystané pozemkové reformě. Biskupové píší, že kat. Církev přeje a podporuje každou reformu, která odpovídá požadavkům společného dobra. Odmítají včak reformu, která by byla prodchnuta komunistickými zásadami, která by se zakládala na vyvlastnění bez odškodnění a na zásadním rozdělení velkostatků; taková samovolná opatření se prokázala škodlivými v jiných částech světa a ohrozila ekonomii země. Jen takové zemědělské jednotky a systémy obdělávání, které jsou schopné, zaručí výživu národa. Biskupové vyzývají majitele velkostatků, aby se nebránili pozemkové reformě, ale aby svými zkušenostmi pomohli, tak aby reforma opravdu prospěla zemi a se nezměnila v násilnou revoluci.

Kard. Tardini, vatikánský státní tajemník, děkuje jménem sv. Otce předsedovi hnutí katolických podnikatelů v Německu za to, že mu byl zaslán výkaz o činnosti hnutí v minulém roce. Příklad, výchova a pomoc jsou prostředky apoštolátu mezi dělníky, píše kard. Tardini. Mezi podniky hnutí sv. Otec vyslovuje zvláštní radošnost nad podniky, které mají za cíl pomoci starším osobám, inaktivním a dělníkům cizincům, kteří pracují v Německu. Těmito podniky hnutí dokazuje, že má opravdu katolického ducha.

Arc. z New Orleans ve Spoj. státech mons. Rummel vydal pastýřský list, kterým připomíná věřícím jejich povinnost zříci se ve sváteční dny práce, aby mohli splnit své náboženské povinnosti. Nestačí přijít na mše svatou ve volný den behem týdne. Je prastarou křesťanskou tradicí vyhradit první den v týdnu Bohu: má to být den odpočinku od fyzické námahy a den modlitby, aby duše se obnovila a posílila be svém životě. V akcích, které mají za cíl, odstranit v neděli veškeru práci, která není naprosto nutná, spolupracují i katoličtí laici a osobnosti jiných náboženských vyznání.

Nová jihokorejská ústava azrušuje všem občanům plnou náboženskou svobodu. Potvrzuje to nedávný zákon, který byl právě vyhlášen.

Více než 2000 věřících z děkanátu frankfurtského ve vých. části Německa, přišlo v neděli na pouť do Erkneru, kde ~~se~~ uctívají ostatky sv. Bonifáce, apoštola Německa. Světící biskup z Berlína mons. Bensch vyřídil věřícím pozdrav ordináře kard. Döpfnera a jeho ujištění, že Církev nikdy nezapomene na své bratry a sestry, kteří žijí v rozptýlení mezi evangelickými věřícími, a na ty, kdo pro svou víru musí trpět. Bůh vám svěřil velký úkol. Při zkouškách denu života si buďte vědomi, že dobrý pastýř je stále s vámi. i v těchto chvílích úzkosti a protivenství.

V pátek dopoledne se konalo čtvrté zasedání ústřední přípravné komise pro druhý vat. sněm. Předsedal kard. Klement Micara, jako nejstarší z přítomných kardinálů. Přítomní vyslechli pokračování referátu kard. Hearda o tom, ~~jak mají být složeny koncilové komise.~~ Koncilové komise jsou rozdílné od komisí přípravné.~~Kdežto~~ přípravné komise připravují materiál pro koncil, a skládají se z kardinálů, biskupů, teologů a poradců - koncilové komise se budou skládat výhradně z koncilových otců a jejich povinností je přehlédnout návrhy dekretů, o nichž se ~~komise~~ diskutuje a které nedošly sahly ~~komise~~ na plenárních zasedáních. Po skončení otázky slo-patřičné většiny koncilových komisí byla zahájena diskuse o tom, jakým způsobem se diskuse na koncilu mají konat a jak se bude hlasovat. Otázka je velmi složitá, protože nastávajícímu sněmu II. vat. bude přítomno daleko více otců než kterémukoli předcházejícímu. O této otázce pronesl referát kard. Laraona. Také na tato zasedání zavítal sv. Otec a jemu pak předsedal. Zasedání zakončil svým ap. požehnáním.

Na svátek sv. Petra a Pavla sv. Otec Jan 23. bude sloužit tichou mši svato v basilice sv. Petra. Odpoledne bude přítomen slavným nešporám v basilice sv. Pavla za hradbami. Nešpory budou vysílány vat. rozhlasem na obvyklých vlnách.

Kard. Evžen Tisserant byl zvolen ve čtvrtek členem Francouzské akademie. Členství je projevem uznání pro dlouhou činnost pastorační i vědeckou jednoho z nejslavnějších dnešních kardinálů. Kard. Tisserant má 77 let. Brzy po svém vysvěcení na kněze byl jmenován správcem výhodních manuskriptů ve vat. knihovně, byl též profesorem asyrštiny na Pap. učilišti Apolináře v Rímě a později prefektem vat. knihovny; vykonal mnoho vědeckých cest zvl. v blízkém a středním Východě. R. 1936 ho jmenoval Pius XI. kardinálem a sekretářem kongr. pro východní církve. Minulý rok ho sv. Otec zprostil úřadu sekretáře této kongregace; od té doby kard. Tisserant se věnuje výchradně svému úřadu knihovníka sv. Římské církve. Kard. Tisserant je ve Francouzské akademii nástupcem slavného matematika a fyzika Mořice de Broglie.

Vládní systém materialistický není schopen ukopit duchovní tužby člověka, a proto si kopíruje svůj vlastní hrob. Tato slova pronesl polský primas k. Wyszinski v kostele jezuitů ve Varšavě ve svátek B. S. P. Kard. W. se dotkl též nedávného vládního dekretu, jímž se zakazují průvody v neděli po svátku Božího Těla. Jestli nás odvrhujete svým srdcem, jestli nám

nevycházíte vstříč, i když nás ~~xxx~~ zasypujete horami zlata, nepůjde-
me za vámi, volal kard.W- k členům polské materišlistické vlády; trápí
nás hlad srdce, jsme znaveni touto ~~xx~~ vyprahlostí citů, protože chceme
žít jako čestný národ, který má právo na srdce. Už předcházející týden
kard.W.nazval ~~neopodstatněným~~ dekret, kterým se zakazovala veřejná
procesí v neděli po Božím těle, pod záminkou, že Svatá stolice zrušila
všechny oktávy.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

179/

Večerní rozhovor o spánku, modlitbě a jiných věcech.

Známý profesor teologie, autor mnoha knih, Karel Rahner S.J., vydal letos malou knížku *Vom Glauben inmitten der Welt*, o víře uprostřed světa. Pojednává tam snadným řečí a přístupným stylem některé zásadní články viry, tak jak se s nimi setkáváme v denním životě. Překládáme tu malou ukázku, ve formě rozhovoru mezi farářem a lékařem.

FARÁŘ Kněz: A to jste vy? Dobrý večer. To je dobře že se tu zas jednou ukazujete? Proč-pak přicházíte tak zřídka?

Lékař: Nu, tak dávno to není, co jsem tu byl naposledy. Ale trochu máte pravdu. Jsem konečně rád, že jsem zas jednou ne sám a ne mezi lidmi. Proto jsem přišel sem. Jsme tu spolu a přesto prožijeme klidný večer bez všech strachu, že nás někdo zavalí přívalem slov.

K.: Dejte si pozor, dnes to není tak jisté. Právě jsem četl v Breviáři u knihy Job, že nikdo nemůže zadržet řeč, kterou započal. Ale pak jsem četl v postile hymnus ke spánku, tak jsem začal myslet na spánek.

L.: Chcete-li jít spát, tož vás nebudu rušit.

K.: Ne, tak to není míněno. Jen se posadte!

L.: A vy mi povíte něco o tom, co jste uvažoval, o spánku. Rád bych jednou slyšel co myslí teologové o spaní. Dospod jsem myslil, vý rozumíte žertu, proto vám to říkám, že teologové jenom rozmnožují spaní svými dlouhými knihami, nad kterými se tak snadno usíná. Ale teď dokonce mluví o spaní. To musí být zajímavé. My lékaři se zabýváme psychologickou stránkou spánku a hlavně nespavosti. Můžete k tomu něco dobat i vy?

K.: Ve skutečnosti ne, protože to je věc, kterou rádi necháváme lékařům, kteří uspávají své pacienty studenými obklady a prášky, o další se pak už nestarají.

L.: Děláte nás horšími než jsme. Takoví materialisté přece jen nějsme, aby chom tvrdili, že člověk může být nemocený jen tělesně. Spánk I my víme dobré, že spánek souvisí s celou duševní strukturou člověka, že je to nejčastěji úzkost duševní, která brání spánku.

K.: To je pěkné. Je vidět, že děláte pokroky. Chtěl bych se vás však zeptat jen-
nu věd. Je nespavost skutečně nemoc. Není to horší, když se naopak chce stále
spát?

L.: ~~Jízdy~~ Nebudete-li spát, onemocnité. Spánek je potřebný pro tělo.

K.: Odpusťte mi teď ~~náhodou~~ otázku zcela nepředvídanou: Spal také Adam v ráji?

Spánek totiž rádi přirovnáváme k smrti a on, jak víme, neměl zemřít. Spánkem
se člověk jakoby připravuje nasmrt. Možná že nespavost je jakýsi ~~ztráta~~ starý
atavismus, kterým se člověk smrti brání.

L.: Odpusťte, že vás přerušuji, ale zdá se mně, že začínáte s existenzialistic-
kou filosofií. To byste jako dobrý teolog neměl dělat.

K.: Nechme existencialisty na pokoji. Já se vás ptám docela prostě: Spal Adam
v ráji nebo ne? Já sám nevím, ale ~~myšlenka~~ disputujme trochu o tom.

L.: Já myslím, že Adam musel spát. Bylo by to hrozné, být tak dlouho vzhůru.
Ostatně, není den proto tak krásný, že se vždy probouzíme?

K.: Já si však stále kladu otázku. Aby člověk uviděl krásu světa, aby mohl ob-
divovat stvoření, musí k tomu nejdříve spát, sestoupit ke ztrátě vědomí? Spal-li
Adam skutečně, myslím že to byl trochu jiný spánek, ten ~~je~~ o kterém čteme v kni-
ze Písni : Spím, ale srdce moje bdí.

L.: To se pěkně říká. Ale jisté je, že dnes musíme spát jen s docela zavřenýma
očima a tvrdým spánkem. Jinak se neprobudíme k plnému vědomí.

K.: Jste si však jist, že spánek znamená skutečně říši klidu, míru a požehnání?
Myslím, že v Písmě svatém se tažto říše jmenuje docela jinak. Sféra člověka, ve
které duch spí, ale tělo žije se nazývá říše těla žádostivosti, hříchu a dokonce
čábla. Je to tak docela nemožné? Víme, že zlý duch je duch smrti. Je tedy docela
vyloučena jeho moc nad něčím, co se smrti tolik podobá jako spánek? Víte dobře,
že se v breviáři modlíme ve večerních modlitbách: Bratři, budte bdělí a modlete
se, protože zlý duch obchází jak lev řvoucí. Spaní se člověk nebojí, čábla ano.
Ale možná, že ty dvě věci nejsou tak docela vzdáleny. Bojíme se též hypnose.
Proč? Protože v tomto stavu si snámi někdo, proti našemu vědomí a svobodě může
dělat co chce. A to pak může zanechat následky. Nemůže se něco podobného přihodit
s námi i ve spánku přirozeném?

L.: Jistěže může, ale to je nevyhnutelné. I já nepochybuji o tom, že ve spánku na nás působí různé dojmy, tlačí se do našeho podvědomí. Ale totéž se ostatně děje i ve dne. Mnoho různých vjemů mění naši osobnost.

K.: Je však přece jen značný rozdíl mezi nocí a dnem. Ve dne přijímame tyto dojmy v bdělém stavu a dají se kontrolovat. Jsme-li ovšem skutečně bdělí. Je mnoho lidí, kteří spí, aby tak řekl v bdělém stavu. Právě ty napomíná sv. Pavel, že je čas, aby už ze sna povstali. Podle evangelia je πράγμα právě v noci πράγμα , kdy člověk spí, ta nejpříhodnější doba k tomu, aby nepřítel mohl zasét své símě, koukol. Všichni teologové jsou zajedno, že čábel nemůže působit přímo na lidskou duši, ale jen prostřednictvím té sféru, kterou dnes nazýváme podvědomím.

L.: /význam/ Těmito úvahami bohužel, odpusťte mi že vám to říkám, se dostaváme daleko od toho, o čem jsme mluvili, o skutečném tělesném spánku.

L.: Nene, jen se nebojte, že se se dostaneme ke skutečnému spaní. Já jsem svou dlouhou úvahou vlastně nchtěl říci nic jiného, než že spánek je nebezpečný terén, ve kterém člověk podlehá různým vlivům a πράγμα především špatným vlivům.

L.: Já si ovšem nedovedu dobře představit, jak se má zachovat. Má snad jako svatý Antonín celé noci bdít, abych se uchránil zlým vlivům?

K.: To ani zdaleka nemyslím. Můj zavér je celkem jednoduchý. Máme se před spaním prostě pomodlit.

L.: Proti tomu nic nenamítám, to nás učili už jako děti. A později se nám stále důrazňovalo, že člověk se má modlit alespoň ráno a večer. To je dobrý zvyk!

K.: Já ovšem nemyslím jen na dobrý zvyk. Já myslím, že se má člověk večer modlit s velkou vírou, s pevným přesvědčením, že jeho modlitba má tu sílu, aby ho odvrátila ode všeho druhu nebezpečí. To plyně z těch úvah, které předcházely.

L.: Já ovšem nevidím, proč bychom se museli tak intensivně modlit právě večer.

K.: Jung a jiná filosofové mluví často o spánku jako říši obrazů, ve kterém se obrazy formují a svět fantasie se vytváří.

L.: Ale co s tím má společného večerní modlitba?

K.: Odpověď je jednoduchá. Dobrou večerní modlitbou si neseeme sami do svého podvědomí určité obrazy, svaté obrazy, obrazy, které odpovídají našim nejhlubším touhám a přání. A ony působí v našem podvědomí i ve snu.

ším touhám a přání. Ony pak působí v našem podvědomí i ve snu.

L.: Bohužel dnešním lidem je zatěžko přijímat jako něco skutečného taková čistě vnitřní dění, která se redukuje ~~na~~ na pouhou myšlenku nebo fantasii.

K.: To je právě velký omyl dneška. Ve skutečnosti každá myšlenka, a dokonce i obraz je něco jako bomba, která vybuchne v našem měřítku a zanechává tam vážné následky. ~~Téma~~ Sv. Ignác ve svých exerciciích ~~často~~ často zdůrazňuje t. zv. vedení smyslů, cvičení představivosti. To všechno má já velký význam po stránce psychologické. Taková modlitba vytváří nejen náš vědomí život, ale působí i na podvědomé síly, které jsou často v základech nášeho jednání a které se tak dobře rozvíjejí ve spánku. Vidíte, kam nás zavedla naše ~~dívky~~ disputace o spánku. Já si myslím, že by se o těchto věcech mělo víc přemýšlet a pozorovat zkušenosí jsou i ostatních lidí. Já myslím, že modlitební knihy konec konců vyslovují velkou pravdu, když tvrdí že i ve spánku srdce bdi. Srdce člověka totiž nespí nikdy. Přejme si tedy upřímně dobrou noc, protože i ona je důležitým okamžikem našeho života právě tak jako den.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Paří

Spoj. státy. Jestli katolíci nebudou pomáhat méně vyvinutým zemím, budou tak činit komunisté, prohlásil Gerald Mische, zakladatel Kat. společnosti pro mezinárodní rozvoj v prohlášení o sjezdu 4 skupin pro laický apoštolát; tento sjezd se bude konat v Chicagu koncem června. V řeči o cílech sjedu Mische vyzvedl, že je nutné rozvinout program výchovy k mezinárodnímu apoštolařstvu. Program obsahuje požadavek, aby Spoj. státy přijaly více studentů z méně vyvinutých zemí, a aby je také přijaly patřičným způsobem, postarat se též o jejich duchovní výchovu. Na sjezdu se bude dále jednat o tom, jak účinně vykonat nábor katolíků, kteří kromě práce svého povolání budou vykonávat v méně vyvinutých zemích opravdový apoštolařství. Tento apoštolařství si vzalo např. za cíl Sdružení papežových dobrovolníků pro lat. Am-

Iran. Salesiánský misionář nedávno vydal první Život K.P. v perštině.

Don Cherubino Guzzetti. Kniha byla sepsána pro katolické zakázky Koleje Dona Boska v Teheráně. Don Guzzetti připravil též Apologetiku v perštině a Dějiny Církve. Všechna tato díla mají velký význam pro věřící v Iránu, kteří dosud neměli žádnou náboženskou knihu napsanou v perštině.

VM. Sv. Otec Jan 23. přijal v posledních dnech v slavnostní audienci nového velvyslance turecké republiky u Sv. stolice generála Ihsana Kizilolu, který sv. Otec odevzdal své pověřovací listiny. Velvyslanec v proslovu pravil, že turečtí občané dosud rádi vzpomínají na léta kdy on sv. Otec byl ap. delegátem v zemi. Vyzvedl, že Jan 23 začal diplomatické styky s tureckou vládou. Sv. Otec poděkoval tureckému velvyslanci za jeho vřelá slova; ujistil ho, že i on často v m šlenkách se vrací do oněch 10 let, který ztrávil v Turecku. Hlavě turecké republiky, členům vlády a celému tureckému národu přál osobní blaho, pokoj a bratrství.

Jižní Afrika. Písmo svaté nehájí rasové odlučování, ale spíše káže zbořit hráze mezi rasami, prohlásil arc. z Durbanu v J. Afr. mons. Hurley.

Vsude evangelium mluví o jednotě, neo odlučování, mluví o lásce ne o nenávisti. Kdyby sv. Pavel psal křesťanům v J. Afr. řekl by, že pro něho neexistuje černoš ani bíloch, ani Indián ani Evropan, ani civilizovaný ani necivilizovaný, ani otrok ani člověk svobodný: Kristus díl v srdci všech. bez rozdílu.

Máme práv

✓ Římští faráři oslavili ve čtvrtek společnou poutí do basiliky sv.Pavla za hradbami 1900.výročí příchodu apoštola národů do Říma.U papežského oltáře celebroval slavnou mši svatou provikář Jeho svatosti kard.Traglia, a po evangeliu pronesl příležitostné kázání.Mluvil o osobě sv.Pavla a poukázal na to, že Pavlovo učení je aktuální i v dnešní době.

✓ V pátek přijel do Říma nový velvyslanec NSR u sv.Stolice Hilger von Scherpenberg. V pondělí bude přijat sv.Otcem, aby mu odevzdal své pověřovací listy.

✓ V 27. výročí vstupu slavné karmelitánky Edity Steinové do kláštera biskup z Essenu v NSR mons.Hengsbach položil základní kámen k 16.klášteru karmelitek v NSR.První sestry přišly z kolínského karmelu, do něhož právě vstoupila Edita Steinová, slavná žačka fenomenologického filofosa Husserla, a pak sesstra Benedikta od Ducha svatého.^{Protože pocházela z žid rodičů} Zemřela jako obět nacismu v osvěcimské plánové komoře r.1944.

Od Popeleční středy do Velikonoční neděle bylo zaznamenáno v jižní Koreji 12 000 konevrzí ke katolicismu, to zn. 46 konvertitů v každé z 263 farností které existují v zemi.V jižní Koreji je 420 000 katolíků, tj.2% veškerého obyvatelstva.

✓ 70letý katecheta Mertens z farnosti Riesa ve vých.Německu, který byl v srpn min.roku odsouzen k 18 měsícům vezení nebyl ještě osvobozen,třebaž mnoho věznů bývá po této době propuštěno.Dp.Mertensovi bylo ve vlaku zabaveno několik brožurek vydaných v záp.Německu, dále několik čísel časopisu pro mládež a měsíčníků Herderkorespondenz.Byl odsouzen,protože prý dovážel do tzv.NDR nemravnou literaturu,aby jí kazil mládež.

✓ Technická škola sv.Josefa v Kisubi v Ugandě,kterou řídí katoličtí misionáři slaví tento měsíc 50.výročí svého založení.Ústav začali Bílí otcové r.1911, 14 let dříve než místní vláda zřídila školu podobného druhu.Oslava spadá s Týdnem technické výchovy, kterou organizují v britském společenství.Týden má heslo Vychovávat dnes pro zítřek.

✓ První právníci, lékaři a inženýři dostanou v červenci své diplomy na Kat. universitě Lovanium v Leopoldville ve Spolkové republice konžské.Lovanium naplní 7.svůj akademický rok;má 45 řádných profesorů a 81 docentů.Brzy bylo universitě dáné právo veřejnosti, byla postavena na rovině universitám evropským a 2.září 1960 byla přijata za člena Mezinárodní universitní společnosti Byla to čtvrtá africká univerzita,která byla přijata za člena společnosti-hiry,Dákaru a Chartumu. ostatní tři univty jsou z Kaira

V rámci protináboženské propagandy bezbožecké se s oblibou a často vyskytuje okřídlené slovo: temný středověk". Všecko, co prý se tehdy dálo ve světě, dálo se vlivem katolické Církve, a proto si tato doba vysloužila přívlastek "temnoty". Katolická Církev však nehájí jednu dobu více než druhou a už sv. Jeroným napomíná ty, co chválí či haní určitá období, že vždycky byli a jsou lidé špatní a dobrí. V zájmu spravedlnosti však stojí zato uvážit, co soudí o středověku nestranní dějepisci:

Novější vědecký dějepisec si již dávno odvykl líčit středověk, jako nejtemnější doby lidstva. Barbaři, vyšli ze stěhování národů se záhy uklidnili, vytvořili světovou říši křesťanskou, při čemž zejména mniši byli velkými pomocníky při nové organisaci lidské společnosti. Mniši učili lidí nejenom vědám a uměním, ale zachovali nám zejména cennější poklady starých Řeků a Římanů. Neopisovali však jenom knihy, ale mytili i lesy, stavěli pevné kláštěry, kde byla poskytována ochrana a pohostinství slabým a pocestným. Církev vytvořila také celé školství. Středověk se nezabýval jen filosoficko-bohoslovním rozjímáním, ale dal základ i novodobým přírodním vědám. Vzpomeňme jenom svatého Alberta Velikého. Filosoficko-bohoslovné myšlení zjemnilo lidského ducha a dalo mu školu abstraktního myšlení. Kdyby se byl středověký člověk nenaučil abstraktně myslit, nebylo by ani moderní techniky. Ve škole scholastiků se naučil člověk převádět přírodní zjevy na míru, váhu a číslo a jenom tak se mu podařilo ovládnout přírodu.

"Temný" středověk nám v mnohem může být vzorem ještě dnes. Jest to především jeho cechovní zřízení, vybudované původně ze zbožných bratrstev. Byla to velmi dobrá stavovská organizace, která bděla nad tím, aby nikdo nevyráběl špatné zboží a nevydělával nad přiměřenou úroveň stavu. Čechy měly rozsáhlou stavovskou samozprávu a vytvořili otcovský poměr mezi mistrem a jeho pomocníky. Pomáhaly chudým mistrům bezúročným úvěrem.

~~ČHMÚMÚMÚM~~ Cechy upravovaly přijímaní učňů a bděly nad řádným vyučením. Každý tovaryš musil vytvořit mistrovský kus, jenž byl namnoze uměleckým dílem. Proto také měli středověcí řemeslníci větší radost z práce, než ji mají lidé dnes změstnaní u strojů, protože jejich práce byla namnoze tvorbou, do níž vkládali kus duše. Co znamenal středověk pro umění, nebylo ani nikdy popíráno. Spory mezi zaměstnanci a zaměstnanci byly rovněž upravovány v rámci široké cehovní samosprávy, takže k sociálním konfliktům docházelo málokdy. A právě vadou dnešní společnosti jest, že úplně oddělila lidi od jejich přirozených celků.

Celý společenský řád středověký byl vybudován na službě. I papež přijímá titul "Služebník služebníků Božích". Ideál křesťanské říše byl dlouho živým pokud moc světská nepočala uplatňovat neoprávněné nároky nad mocí duchovní, jako se to děje v mnoha zemích ještě dnes, nejnoveji pod heslem státní totality. Tyto boje poznal zvláště pozdější středověk velmi dobře. Končily namnoze ničením nejdrahocennějších kulturních statků. Teprve zpohanštělá renesance oddělila politiku od morálky, protože ideálem lidstva přestával být světec a stal se jím světský dvořenín. Tato doba přinesla teprve Macchiavelliho, jenž přímo hlásá, že politika nemá prý s mravností nic společného a že má být oceňována jedině podle úspěchů, jak se také namnoze hlásá a praktikuje ještě dnes.

Středověk měl však také svoje těžké stíny: robotu, kterou se Církev snazila zmírnit. Středověk přinesl myšlné mínění, že lidi lze na víru obřacet násilím, přinesl také pronásledování Židů a pod. Mnohé tyto zjevy lze vysvětlit hospodářskými podmínkami, v nichž středověká společnost žila. Chu-doba však málokdy vyústila ve skutečnou bídu, a její hlavní příčiny byly války, hlad a mor. Ale i tu zasahovali papežové svými Božími míry a duchovními řády svou péčí. Např.: ^{Např.: toho} Blahošlavená Anežka Česká v době vpádu Braniborských Hospodářské obtíže středověku vyplývaly hlavně z toho, že hospodářství bylo nejprve vybudováno na prostém hospodářství polním, rodovém a feudálním.

Jelikož vznik a vliv jeho současné

Když středověká společnost podléhala příliš nebezpečí vznikající z přílišné převahy mocných, vždy se vyskytovali velcí kněží a reformátoři, jako byl např. svatý Bernard nebo sv. František.

Nekatolický francouzský filosof Julien Benda mluví do duše novodobým duševním pracovníkům, že by si měli vzít příklad ze středověkých kleriků. Klerikové ve středověku tvořili mezinárodní obec učenců, dorozumívajících se světovou latinou, jež se držela především svého duchovního úkolu a nedala se svádět, aby sloužila jenom lidem úspěšným. Proto mluví Benda přímo o "zradě vzdělanců". Slovo "klerik" jest odvozeno od řeckého slova "kleros", značí "úděl". Jako středověké kněží a Levité neměli pozezkomového majetku, nýbrž byli živí z chrámových desátků, z výtěžku t.zv. útočistných měst. Tak také středověký klerik byl oddáván na službu ducha. Tuto středověkou obec učených, jež měla vynikající zástupce i v našich zemích, dává francouzský filosof za příklad novodobým příslušníkům svobodných povolání duševních.

Nesmíme ovšem zapomínat, že jednota ranné společnosti středověké po stránce politické, sociální, filosofické a umělecké byla vytvořena společnou vírou. Moderní lidstvo je roztríštěno po všech těchto stránkách. Chybí mu společná víra, vyšší jednotící myslénka. Najde ji novodobá společnost, jako ji nalezl středověk, jenž byl přesvědčen, že nelze položit jiného základu, než který jest položen v Ježíši Kristu?

ústav pro studium
totalitních režimů

Za starých dob noc svatojanská a svátek sv.Jana Křtitele byl nejen velkým svátkem, nýbrž i důležitým časovým mezníkem. Ať již byly předběžné pohanské dějiny tohoto letního svátku jakékoliv, na předešlá křesťanská pokolení působil neobyčejným, skoro kouzelným dojmem. A tak tomu bylo nejen v latinské, nýbrž i ve východní církvi. Oceňování svatosti se jistě během doby poněkud změnilo, ~~středověkém křesťanství působila neobyčejným dojmem mnoham výzáblá asketická po~~ středověkém křesťanství působila neobyčejným dojmem mnoham výzáblá asketická po stavá přísného proroka a kazatele na poušti, ~~na~~ jehož pouhé slovo a ~~mam~~ éterický zjev klonil celé zástupy pod životodátný proud křestní vody.

Nejen to. Sv.Jan působil především jako Předchůdce Páně, připravoval lidi na příchod nebeského království. Ke Kristu Pánu ho pojily také příbuzenské svazky se strany Panny Marie a Alžběty. Nikdo z pozdějších svatých, ani ne samí apoštoli, nebude v tak blízkém styku s Kristem Pánem. Přitom však ani nevíme, zda se Kristus Pán s Křtitelem kdy viděli před křtem Páně. Jeho povolání mělo osobitý ráz, přišlo jaksi samo sebou přímo od Boha, bez jakéhokoliv vlivu lidí nebo i Krista samého.

Dnešní doba snad nedovede dosti ocenit tyto jeho výhrady. ~~Takže ne~~ Svatosti se stala se šíří, ~~velkým~~ ~~ne~~ ~~více~~ ~~se~~ ~~skoro~~ ~~demokratickou~~ ~~záležitostí~~. Ne zjevy mimořádné, nýbrž vzory denního obyčejného života nám dnes imponují. Ne jordanšská poušt, nýbrž domek v Nazaretě a Josefova dílna se daes berou s oblibem za předmět rozjímání. Panna Maria, sv.Josef a sám Kristus Pán žili životem mnohem prostším, mnohem obyčejnějším. Takových domků, jaký svatá Rodina obývala v Nazaretě, stojí celá řada, existují jich celé miliony, ale ~~že~~ ~~dnes, pronášejí vás, přide na takovou~~ poušt, jakou ~~je~~ ~~Jan Křtitel?~~ ~~kde tam dnes půjde?~~

A přece Písmo sv. nám vypravuje o sv.Janu Křtiteli mnohem více než o jiných svatých. Jsme hodně podrobně zpraveni o událostech, jež předcházely a doprovázeli jeho narození, ale nezapomenutelným a otřásajícím dojmem na nás působí vyprávění o jiných přičinách a okolnostech jeho smrti. Při narození vyniká vyvolení, při smrti jeho charakter a nesmlouvavost. Ať již lidé smýšlejí o původu prvních hlav evangelia sv.Lukáše jakkoliv, je vidět, že Bohu ~~jistě~~ záleželo na tom, aby upozornil svět na příchod sv.Jana Křtitele. Sám Kristus Pán ve srovnání se Křtitelem zůstává hodně skrytý. Kdyby nebylo příchodu mudrců a andělského zpěvu na luzích betlémských ~~a všechny~~ ~~svaté~~ ~~Anny v chrámu,~~ mohli bychom říci, že příchod Mesiáše se připravuje v tichu skromného pokojíku, kdesi v galilejském Nazaretě, kdežto o příchodu jeho předchůdce vědí v jerusalémském chrámě a ve vysokých kruzích kněžské společnosti. Zachariáš, Janův otec sloužil v jerusalémském chrámě a oznámení, že se mu narodí syn přišlo v nejslavnější okamžik liturgického úkonu prostřednictvím zjevení neméně hierarchického. Zachariáš se ho leká, ale zároveň chápe, jak vysoce ho Bůh cení, když mu posílá svého anděla jako posla. poslyšme samo vyprávění evangelia.

'Stalo se když Zachariáš v pořádku třídy své konal kněžský úřad před Bohem že podle obyčeje úřadu kněžského připadlo naň losem, aby vejda do chrámu Páně, zapálil v oběť kadidlo; všecko množství lidu se modlilo venku v době zápalu.

I ukázal se mu anděl Páně, stojí na pravé straně oltáře kandidlového, a Zachariáš uzřev jej ulekl se a bázeň připadla na něho. I řekl mu anděl: "Neboj se, Zachariáš, neboť uslyšena jest modlitba tvá, a manželka tvá Alžběta porodí tobě syna, a nazveš jméno jeho Jan. I budeš mít radost a plesání, a mnozí se budou radovati z jeho narození.

Potud věcný předmět andělova poselství. Nyní přijde odvodení, totiž, proč vlastně anděl byl poslán s tímto poselstvím.

Mnozí se budou radovat z jeho narození, neboť bude veliký před Pánem, a vína a sikeru, nápoje opojného nebude pít a již ze života matky své bude naplněn Duchem svatým, a mnohé ze synů Izraelských obrátí k Pánu Bohu jejich. A on předejdě před ním v duchu a moci Eliášově, aby obrátil srdce otců k dítkám a něvěřící ke smýšlení spravedlivých, by připravil Pánu lid hotový."

Není to celý velký program za nějž by se nemusel stydět celý team misionářů? Bude veliký Rám před Pánem, bude to člověk nad míru odříkavý, uskromní se dokončí i v pití, zato však Duch sv. jej bude provázet svou milostí a tato moc Ducha sv. bude působit i na jeho současníky, kteří ho vyhledají i kdesi daleko v poušti a na jeho slovo se obrátí.

Pán však dal nejen pěkný úkol budoucímu svému předchůdci, nýbrž řetězem divů také poukázal na to, že sám ho zvláštním způsobem posílá.

Proč taková okázalost při zrození tohoto dítka? Měl se snad stát králem či císařem nějaké důležité říše a rozhodovat o osudu mnoha druhých? Narození králů se neoznamenovalo takovým mimořádným způsobem. Jejich povolání je celkem přirozené a každá spořádána společnost potřebuje někoho, kdo by ji řídil. Poslání předchůdce však bylo mnohem důležitější. Měl připravit cestu jediného mesiáše! Měl volat do uší všem, že království Boží, kterého se celé generace spravedlivých tolik natoužily, konečně přišlo. Měl vzbuzovat lidi spícej a všechny ochabný.

Církev zpívá v oficiu, že nebylo mezi lidmi zrozenými ženou většího nad Jana Křtitele. Byl on snad nejšťastnějším, nejveselejším z lidí? Byl nejbohatším, nejsilnějším, nejvlivnějším? Jaké štěstí - z lidských hledisek - může dát život v poušti? Jaké bohatství hledat u člověka, který se ani neobléká normálním lidským oděvem a žije se jen kobylkami a divokým lesním medem? Sv. Jan Křtitel se s nikým nikdy neměřil a jeho vliv se omezoval jen na židy, kteří k němu přicházeli na kázání na břehu Jordánu.

Z toho co nám dosvědčují vykopávky v Qumránu a rukopisy Damašské sekty můžeme usuzovat, že v jeho době bylo celkem snadné rozdmýchat náboženské nadění lidu, poněvadž lidé byli naplněni očekáváním příchodu Mesiáše. Jan Křtitel neučinil žádného zázraku, jeho vlastní život byl jediným dlouhým zázrakem. Nikdo by rozumně nezačal takový život, jako on vedl a nikdo by se ho nedržel, kdyby prst Boží nebyl s ním. Pravda později marně právě na též místě, kde Jan křtil vznikla celá řada křesťanských klášterů v plné poušti, ale to již křesťanství přehodnotilo hodnoty a ukázalo, že život v poušti se dá sloučit s intimní radostí.

stí v Kristu Pánu a v Bohu.

Člověk je na světě k tomu, aby pro Boha něco udělal, a čím je Bohu blíže, tím nesnadnější skutky Bůh na něm žádá, tím větší důkaz obětavé lásky na něm vyžaduje. Tak tomu bývá aspoň obyčejně. Čím více takové dílo vyžaduje odvahy, čím více vyžaduje především vytrvalosti, čím více vyžaduje trpělivosti, tím více je závislé na Boží milosti. A právě v případě sv. Jana Křtitele, ~~mým~~ jak tomu bylo ostatně mnohokrát ve starém zákoně, Bůh chtěl i navenek zdůraznit že tam působí jeho milost, že Jan je ~~je~~ jeho ~~invahovaným~~ obzvláštním služebníkem a že všichni by měli se skutečnou pozorností naslouchat tomu, co jim Jan kaže.

Nakonec si však všimněme jednoho velmi důležitého bodu. Jak jedná Bůh se svým vyvoleným. Něco jiného je jeho vznešené řískoro božské, poslání, něco jiného jeho lidský osud. Nestalo se skutečně mnohokrát, že Bůh užil ~~mým~~ práce svého služebníka a ~~invahovaného~~ a přitom s ním nakládal osobně velmi tvrdě. Koho Bůh miluje, křížkem ho navštěvuje, říkali naši předkové. Vezměme si např. sv. Augustina. Jak slavný to byl ~~biskup~~ biskup, celý svět se divil jeho učení a ještě dodnes se jeho díla studují s neutuchajícím, naopak s rostoucím zájmem. Augustin zemřel právě včas, aby ~~neviděl~~ nezažil vpád vandalů do města. Jeho učedníci jen stěží zachránili jeho tělo, aby je odvezli do Italie. Od té doby jeho vlast, prokonsulární Afrika zmizela ze zeměpisu světa. Známe ji jen z ději

Křest Janův, k čemu on vlastně sloužil? Jistě nedosahuje úrovně opravdového svátostného křtu. Nikdo z učedníků Janových nebyl ještě křesťanem. Vzpomeňme jen oněch dvou episod ve Skutcích apoštolských. Sv. Pavel potkává v Efesu učedníky Janovy. A při vší jejich horlivosti jim musí říci; "Nechte Jana a přidříte se Krista". Stejně se událo i s Apolem, alexandrijským židem. Aquila a Priscila ho k sobě pozvali a poučili ho, že učení Janovo bylo nedostatečné, že je nutno odložit a přidržet se učení Kristova. Tedy to učení, pro které Jan žil, trpěl, obětoval se, nemělo dlouhého trvání a bylo překonáno ještě v jeho vlastním pokolení. Pro každého obyčejného člověka by to byla mimořádná zkouška. Byla by to trpká rána. Přece Bůh koná zázraky, aby oznámil příchod tohoto svého vyvoleného, vyvoleného... ke neúspěchu. Největší mezi zrozenými ženami.

~~Snad by se nám~~ ^{je} osud Křtitelův mohl zdát pohádkou nebo zajímavým vyprávěním, ~~když bychom~~ sami ze zkušenosti ~~znali~~ tolik lidských osudů zlomených právě pro věrnost božskému poslání, neboť každý z nás má vyšší nebo menší poslání, dané přímo Bohem. Kolik obětí žádal Bůh právě od naší generace, a musíme říci, že nešetřil ~~Janu~~ milostí pomáhající ~~mu~~. Kolik se našlo skutečných hrdinů mezi našimi současnými, kolik vzorů v přítomnosti, takže nemusíme se po nich ohlížet daleko ~~do minulosti~~.

Kard. Newman piše kdesi o generaci lidí neúspěšných. Nikdo je neposlouchá, nikdo si jich nevšimá, na jejich skutky nehledí, neváží si jich. Ale v další generaci, ~~jejich myšlenky~~ prozazí, ani nevíš jak, a všichni ~~je~~ považují za samořejmé. Janův křest, jeho životní úkon, byl dočasný, ale touha po Kristu, kterou vzbudil, živí i naši generaci a bude ještě živit další křest. generace ~~je~~ dlouho po nás.

24661

V těchto dnech se začaly pořádat různé umělecké ~~manifestace~~^{projekty} na oslavu 50 letí Papežského ústavu pro posvátnou hudbu. Konalo se již několik koncertů. Jedny, z nich díky iniciativy scholy cantorum katedrály v Řezně, jiné, varhanní, díky různým slavným evropským umělcům.

Ústav byl založen ke konci r. 1910 patrem Angelo de Sanctis S.J., a italským sdružením sv. Cecílie pod jménem Vyšší škola pro církevní hudbu. Dne 4. listopadu 1911 byl schválen Pием XI. brevem "Expleverunt".

Po třech letech 1. července 1914 týž papež jej prohlásil papežským ústavem a dal mu právo udělovat akademické tituly. Pius XI. v Motu proprio ze dne 22. listopadu 1922 schválil jeho stanovy a postavil školu pod bezprostřední závislost na sv. stolici.

Konstitucí "Deus scientiarum Dominus", ústav byl povýšen dne 24. května 1931 na Papežský ústav pro posvátnou hudbu a jako takový ~~se pořádá za jednu~~^{je} ~~zařazen mezi~~^{je} papežské university a fakulty, podle norem a disposicí téže konstituce.

Nyní ústav uděluje akademické stupně bakalaureátu, licence, magisteria a doktorátu. Je nejen střediskem vyučování hudby, o kterém se nejvíce mluví, nebrá se také těší široké a skutečně ~~málo~~ zasloužené vážnosti po celém světě. Studují se tam hlavní hlediska a otázky posvátné hudby, seskupené do čtyř hlavních odvětví či kursů, z nich sestává ~~minimálně~~ všeobecný studijní program: gregoriánský a polyfonní zpěv, skladba církevní hudby, varhany a teorie církevní hudby. Studia gregoriánského chorálu a teorie církevní hudby trvají tři roky, kurs varhan pět let, kurs skladby šest. Vyučuje se v duchu motu proprio "De musica sacra" Pia X. a podle encykliky "Musicae sacrae disciplina" Pia XII.

Studenti pocházejí z různých národností a ze všech světadílů. Ve většině případů, jak je pochopitelné, jsou to kněží, ale nechybí ani laickí studenti. Všichni jsou posláni biskupy anebo představenými řeholních řádů, aby se stali dobrými varhanníky nebo dirigenty chorů u příslušných katedrál, anebo profesory hudby v seminářích řeholních ústavů. Od aspirantů se vyžaduje solidní hudební průprava jako nevyhnutelná podmínka k přijetí. Velmi málo je studentů, kteří mají již akademické tituly nebo dokonce čestná vyznamenání jiných hudebních středisek.

Cesta, po níž se ústav ubíral aby dosáhl nynější prestýže byla tvrdá, ale Pán odměňoval horlivé a vážné snahy ředitelů, profesorů a dobrodinců, kteří v přesvědčení, že důležité liturgické a náboženské hudby pro život církve, rádi spolupracovali na ~~formaci~~ kompetentních učitelů posvátné hudby. Ústav ~~vznikl~~ vznikl v době, kdy bylo třeba velmi radikální reformy, ~~intenzivní~~ posvátné hudbě bylo třeba vrátit čistotu a vznešenosť nejlepších epoch a nejlepších forem, totiž doby gregoriánského chorálu a klašické polyfonie. Proto od začátku až dodnes studium těchto dvou důležitých disciplín je stále povinné pro všechny studenty ústavu bez ohledu na to jakou specializaci si později mohou vybrat.

Jakého se jen dosáhlo pokroku! Kdyby první apoštоловé, kteří vedli ústav v době jeho skromných začátků, takový P.de Santis S.J., kardinál Schuster, mistr Perosi, Casimiri, R^efice, P.Suñol OSB a tolik jiných, viděli jakých výsledků se ústav dopracoval dnes, nevěřili by ~~stejně~~ vlastním očím! Bohatá knihovna 11.000 svazků vybraných, ~~a např specializovaných~~ děl, mezi nimiž mohou rozsáhlé a cenné soubory "Monumenta hudby", vydávané u různých národů během posledních desetiletí od "Paléographie musicale", v níž od r.1889 mniši ze Solemnis ~~vydávaným~~ uveřejňují ve faksimile hlavní kodexy gregoriánského chorálu, až po moderní americký soubor polyfonie ~~XV.~~ a XVI. století: "Ars Mensurabilis Musicae" a plné, ještě nedokončené, vydání koncertů Vivaldiho, jež bude obsahovat přes 500 svazků. V knihovně nechybí žádná důležitá sbírka, jež by mohla zajímat studenty a specialisty posvátné hudby. Můžeme citovat jen např. "Monumenta ~~musicae~~ byzantské hudby", nebo plnou řadu "Monumenta německé a rakouské hudby", celkem v 160 svazcích, "Monumenta španělské hudby", úplné vydání děl Palestriny v 33 svazcích, Vitorii, Bacha a jiných. Zvláštní význam má ~~Vik~~ ^{ne snad} filmové oddělení knihovny, kde se uchovává na 1.000 filmů hudebních rukopisů gregoriánských a polyfonních kodexů, oddělení rukopisů, mezi nimiž vyniká úplná sbírka polyfonních opisů doktora Feiningera, ~~získal~~, který ~~se obrátil~~ při studiu polyfonie sixtinské kapely ~~získat~~, ~~teď~~ ^{jež} jako horlivý kněz ~~savetil~~ celou svou energií posvátné hudbě.

Dobojný ~~počet~~ udělal ústav i v ostatních prostředcích studia. Od prvních varhan, věnovaných Piem X. se přešlo nyní k paterým varhanám studijním, všem s dvěma manuály, nepočítaje ani ohromné ~~varhany~~ ^{koncertní} ~~pro koncerty~~ v sále Řehoře XIII., s pěti manuály, štědrý to dar paní Wardové, ani dvoje varhany z XVIII. století, umístněné v museu.

Během prvních padesáti let prošlo ústavem přes 1.500 studentů. Vitalita ústavu každým dnem vzrůstá: existují teď na světě čtyři vyšší ústavy nebo hudební školy, na něž je závislá již řada nových žáků.

Lví podíl na dnešním rozkvětu má nynější ředitel Mscre Igino Anglès, jenž znovu uspořádal studium a přizpůsobil je moderním potřebám posvátné hudby. Jemu také patří iniciativa mezinárodních sjezdů pro posvátnou hudbu, jež tolik povznesly pověst ústavu.

Ale hlavně tento rychlý pokrok třeba přičíst zájmu a pomoci sv. stolice, který ~~se dělá~~ poláruje stále bez přerušení od samého začátku ústavu. Církev se velmi záleží na kulturním vzdělání kněžstva a proto ~~nemůže vykonat své vzdělávání~~ nechla zapomínat ani na hudbu, která ve všech dobách zaujímala důležité místo v liturgii. Tím méně se na ni může zapomínat dnes, kdy obroda liturgického života je v plném proudu u věřících. Vždyť právě církev stvořila posvátnou polyfonii a právě v církvi ona dosáhla největšího rozkvětu v klasickém repertuáru 16. století. ~~Stejně tak~~ Podobně tak církev užívala a zdokonalovala varhany jako liturgický ~~instruments~~ nástroj a vytvořila pro liturgický repertuár skutečně hodný kultus. Ale především církev a v církvi

~~zbožnou věřícího~~ lidu vytvořila ~~členství v církvi je~~ dokonalý výraz hudebního umění, ~~Stotis~~ gregoriánský chorál. Církev chce, aby u všech národů byli kněží, kteří by se věnovali posv. hudbě a hleděli ~~pravosti~~ k rozkvětu tyto poklady náboženského umění v křesťanském liturgickém životě. Proto dnes podporuje solidní hudebně náboženskou výchovu tím, že bohatě podporuje Papežský ústav pro posvátnou hudbu.

Nedávno pak vznikla při ústavě nová iniciativa, jejíž důsledky mohou mít svrchovaně blahodárný vliv na život církve, totiž Podpora posvátné hudby v missijních zemích. Můžeme doufat, že sjezd pro posvátnou hudbu, který se právě koná od 22 do 30 června v Kolíně nad Rýnem, ~~dopomíže~~ podporí tuto iniciativu ústavu podle tradic započatých na sjezdech v Římě, ve Vídni a v Paříži.

26661

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Církev slaví svátek svatých knížat apoštolských Petra a Pavla společně, aby zdůraznila jejich duchovní příbuznost. Význam těchto dvou apoštolů je tak veliký, že by každý z nich zasloužil ne jeden, nýbrž několik svátků v církevním kalendáři. Nemůžeme se divit, že katolická církev slaví dne 29.června především sv.Petra, zakladatele hierarchie papežů, skálu, na níž ~~spomín~~ pevně spočívá celá stavba církve. Již dávno si lidé všimli, že sv.Pavel zůstává ~~jakci~~ ^{ještě už} zanedbaný. Církev, jaksi na útěchu zavedla aspoň připomínu sv.Pavla dne 30.června. Osobnost sv.Pavla je nám velmi dobře známa. Víme o něm více než o kterémkoliv z apoštolů, sv.Petra nevyjímaje. Sv.Lukáš mu věnuje, druhou, dramatictější část Skutků apoštolských, kdežto Pavlův osobní styl je zvěčněn aspoň ve třinácti epištolách, počítáme-li, že v epištolě k Židům nějaký učedník vtělil jeho myšlenky do stylu mnohem klasičtějšího. Kolik toho víme o jeho životě, o jeho pronásledování, o jeho přátelích a odpůrcích, o jeho víře a kázání, o jeho soudních procesech a jeho smrti! Jeho hrob pak je slavný mezi námi až do dnešního dne.

Kromě toho letos máme ještě jiný důvod, abychom vzpomněli sv.Pavla spíše než sv.Petra, jak tomu bývá obyčejně. Právě roku 61 se připomíná jeho příchod do Věčného města. Toto datum můžeme ustanovit s velkou dávkou pravděpodobnosti. Víme totiž, ke konci roku 51 sv.Pavel stál před soudem prokonsula Gallia, bratra známého filosofa Seneky, v Korintě, během druhé apoštolské cesty. Počítáme-li s koncem druhé cesty a začátkem třetí, přidáme-li k tomu dva roky pobytu v Efesu během cesty třetí, pak tři měsíce v Řecku a ~~a~~ zpáteční cestu do Jerusaléma, a připomeneme-li si, že se tehdy cestovalo mnohem pomaleji a s mnohem menším spěchem než v dnešní době, můžeme počítat zhruba, že r.58 byl Pavel zatčen ~~v~~ v Jerusaleme, kde zůstal ve vězení celkem nedlouho. Zato vazba v Cesarii Přímořské se protáhla na dva roky a cesta po moři do Říma, jež nebyla bez zajímavých nebezpečných příhod, trvala také jakousi dobu, takže můžeme počítat, že ~~m~~ setník Julius ~~přivedl~~ ^{soudce} vězně Pavla ~~do~~ ^{prefektu} císařského ~~hlavního města~~ ^{metropole} někdy na jaře roku 61 našeho letopisu.

Přítomnost sv.Petra a sv.Pavla v Římě měla jistě veliký význam pro celou církev a její rozšíření. Nehledme ani na to, že se jí dostalo pevnosti a stability tím, že přenesla své středisko do hlavního města tehdejšího známého světa. Řím byl v té době ~~střediskem~~ kulturním a střediskem náboženským. Jeho ~~mámozen~~ obyvatelstvo během staletí ukázalo m zřejmý odpor ke všem náboženským výstřelkům a podivuhodnou věrnost pravém učení. V Římě byla připravena nejlepší půda pro plné pochopení epištol sv.Pavla a jejich hlubokého obsahu. Římané dovedli své apoštoly ctít a zůstat jejich kultu věrni. O této dlouholeté, věkovité úctě svědčí především obě velké římské basiliky na hrobech sv.apoštolů.

Basilika sv.Pavla, výmluvný svědek smrti, zaručující křesťanům pravdivost evangelia o zmrtvýchvstání Páně a tím naděje na zmrtvýchvstání naše, nehonosila se vždy těmi velkými rozměry jako dnes. V době konstantinově se do ní vcházel z ostijské cesty, t.j. právě z opačné strany než dnes. Pak se však ukázalo

že chrám je pro poutníky příliš malý. směrem do ostijské cesty se prodloužit nedal, bylo tedy nutno změnit jeho rozentaci, neboť starým stavitelem záleželo na tom, aby hlavní oltář stál nad hrobem apoštola, tak, jak je tomu ostatně také v basilice sv.apoštola Petra. Při nejnovějších vykopávkách se našla ještě i mramorová deska, která kdysi přikrývala hrob a na ní nápis, svědčící o přítomnosti těla apoštola, kdežto dva otvoryukazují, že zbožní věřící spoušteli ke hrobu různé předměty a tak dotýkané hrobu apoštola je nosili s sebou jako vzácné relikvie. I když bychom chtěli zapomenout na požár, který zničil velkou část hlavní lodi basiliky v minulém století, církev spotřebovala několik století svého věkovitého života, k tomu, aby dala basilice sv.Pavla její dnešní tvar. O úctě sv. Pavla ve světě svědčí okolnost, že na obnovení basiliky v minulém století přispěla nejen knížata katolická, nýbrž i pravoslavný car ruský a sám muslimský khediv egyptský.

Basilika sama je dosmatečným důkazem dvou faktů, které by kritičtí duchové chtěli popírat, totiž, že sv.Pavel v Římě skutečně po nějakou dobu žil a v Římě také zemřel.

Ze Skutků apoštolských víme, že již na druhé apoštolské cestě a to v Efesu, sv.Pavel na cestu do Říma myslil a v duchu se na ni připravoval. Tušil však jakým způsobem se tam dostane? Jistě apoštol se nebál cestovat, i když si byl dobře vědom, že ho na cestách mohou potkat různá nebezpečí. I když dnes čteme o různých dopravních neštěstích, cestování v době Pavlově bylo neskonale svízel-nější než dnes. Pavlovi však byla na římské cestě vyhrazena zkoužka jiného druhu

Podle plánu Božího Pavel měl přijít do Říma na útraty státu, povolán soudními úřady do přítomnosti samého císaře. Je velmi dobré možné, že Pavel císaře skutečně viděl, neboť z dějinných záznamů víme, že Nero rád sám rozhodoval soudní pře. A i tato cesta začala jakoby mimochodem, zatkli ho vlastně promic zanic, a k odvolání do Říma ho donutila, ne ~~čas~~ chut po cestování, nebo vůle vidět hlavní město, nýbrž dotírovost židů, hotových sprovodit ho v Jeruzalemě se světa. Pak tu byl vladař Felix, jenž ~~odmítl~~ nechal mít by se byl dal rád od Pavla tučným obnosem podpllatit, kdyby se Pavel nebyl dělal hluchým k jeho náznamům. Do jisté míry tedy Pavlovi na římské cestě záleželo, i když ji měl dělat jako vězeň. Ostatně Pavel znal dobré cenu peněz, nestitili se organizovat celé sbírky v nových křesťanských obcích pro chudé jerusalémské křesťany, nehledě ani na to, že mu neprojevovali právě největší vděčnost, věděl totiž jak toho potřebuji. S druhé strany tetno projev láskyplné pozornosti mladých církevních obcí vůči jejich matce ve víře, byl pevným ~~naopak~~ přirozeným pojítkem, které naznačovalo pouta milosti existující mezi církvemi. Na sebe však Pavel při tom nemyslel. Kdž apoštoloval ve velkých metropolích helenského oikumene, živil se prací svých rukou, od koho by si mohl teď odvážit žádat onu vysokou částku, kterou Felix od něho jistě očekával?

Milost Boží a Boží ochrana doprovázela Pavla a udržovala ho, aby do Říma

skutečně došel. Podle Skutků apoštolských ne vojenská správa římská, ne odvážné loďstvo řeckých obchodníků, nýbrž vedení Boží Prozřetelnosti dopravilo Pavla do Říma. Vzpomeneme jen na bloudění kolem Kréty, na ztroskotání na Maltě, kde ještě ukazují tradiční místo příjezdu a ztroskotání sv. Pavla a ozdobili je sochou apoštola. Nezapomeňme nai na celkem bezvýznamnou událost přípravy ohně na Maltě, kde ch bělo málo, aby Pavel nebyl uštknut hadem a musíme říci, že příjezd sv. Pavla do Říma byl skutečným zázrakem Boží Prozřetelnosti, jež tak připravovala jeho působení a vliv na celou církev.

rekli jsme, že sv. Pavel se nijak nezdráhal jet do Říma, naopak se na cestu ještě připravoval. Napsal dokonce i celý list a poslal jej před sebou do Říma ke křesťanské obci, kterou sám nezaložil a kde ho vlastně ~~jménem kněžek domácích maminec~~ znali jen přistěhovalci z Východu, měli-li to štěstí, že se s ním setkali někdy dříve. Co mohl psát apoštol církevní obci, kde nepožíval žásné pastýřské autority? Zřejmě se nebude dotýkat místních problémů, jak to dělal pro Korintany nebo pro Galatany. Ale Pavel byl skutečným učedníkem Kristovým, skutečným apoštolem, pravdy víry nebyly proň jen předmětem katechisace, on jimi žil, celými roky dlel na jejich rozjímání a tak když měl psát Řimanům stačilo mu aby jim ze široka a zdrouha vyložil otázku, kterou měl právě na srdci, byl-li kdo z nich člověk hotový k rozmýšlení pochopil, že je to vlastně ~~na~~ otázka jejich ~~míru~~ vlastní. Pavel píše o hříchu a ospravedlnění. Všechno starověké lidstvo úpělo pod vědomím hříchu. Pohané vymýšleli celou řadu různých mysterií, jež by jim z té uzavřené uličky pomohla, neboť klasická mytologie se dívala na hřích s hojnou dávkou shovívavosti, ale osvobodit od něj ho nedovedla. Židé zdůrazňovali důležitost zachovávání Mojžíšova zákona, jež nanejvýš mohlo snad udržet při spravedlnosti, ale co když člověk zhřešil? Oběti zvířat zahříšné neuspokojovaly tak docela. Až smrt Krista Pána Bohočlověka s jeho utrpením a jeho Božskou mocí mohla přinést uspokojující odpověď. Blažený svatý Pavel, že takovou blahou zvěstí, na níž pak spočívá křesťanské učení o svaté zpovědi a dokonalé lítosti, mohl si připravit cestu do významné křesťanské obce v centru římského impéria.

28661

ústav pro studium
totalitních režimů